ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΠΑΝΑΓ. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡ. Τ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΒΕΚΙΑΡΕΛΗΣ
ΘΕΜΙΣΤ. ΛΥΜΠΕΡΑΚΗΣ
ΧΡ. ΚΑΡΜΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

" TRAPEZITIKI " - ORGANE DE L'ASSOCIATION DES EMPLOYÉS DE LA BANQUE NATIONALE DE GRÈCE

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 52 - ΤΗΛ. 27-944 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. ΣΑΓΚΡΙΩΤΗΣ | ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Β. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ | ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1939 ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 64

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

Η ΡΩΣΣΙΑ ΕΝ ΤΗ ΒΑΛΤΙΚΗ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Τὴν 17ην Σεπτεμβρίου, ἰσχυραὶ Ρωσσικαὶ στρατιαὶ εἰσέβαλον ἐν Πολωνίᾳ πλήξασαι ἐκ τῶν νώτων τὸν ἤδη ἐναντίον λίαν ὑπερτέρου ἐχθροῦ ἡρωϊκῶς μὲν μαχόμενον, ἀτυχῶς ὅμως μετριώτατα διοικούμενον Πολωνικὸν στρατόν, οὕτω δὲ ἐπετάχυνον τὴν κατάρρευσιν τοῦ εἴκοσιν μόλις ἐτῶν ζωὴν ἀριθμήσαντος νεωτέρου Πολωνικοῦ κράτους. Διὰ τοῦ ὑπογραφέντος ἐν Μόσχᾳ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ὁριστικοῦ γερμανοσοβιετικοῦ συμφώνου ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος Πολωνία ἔπαυσεν ὑφισταμένη. Τὸ ἀνατολικὸν ἥμισυ αὐτῆς ἐγένετο λεία τῶν Ρώσσων.

Πρόκειται ὄντως περὶ ἱστορικοῦ γεγονότος ἐξαιρετικῆς σημασίας. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς πτώσεως τοῦ τσαρισμοῦ εἴχομεν συνειθίσει νὰ θεωρῶμεν τὴν Ρωσσίαν ὡς κράτος Ἀσιατικόν, ἐνδιαφερόμενον ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως κυρίως διὰ τὰ ζητήματα τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, περιοριζόμενον δέ, ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὸ νὰ ὑποδαυλίζῃ τὸ πῦρ τῶν κοινωνικῶν ἐπαναστάσεων καὶ τῶν ἐμφυλίων πολέμων. Ἤδη ἡ κατάστασις μετεβλήθη ἄρδην. Ἡ Ρωσία ἐπανέρχεται εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην, ὡς φαίνεται δὲ μὲ σκοποὺς μεγαλεπηβόλους, ἀνταξίους τοῦ Μεγάλου Πέτρου, τῆς Αἰκατερίνης Β' καὶ τῶν πανσλαυϊστῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

Τοιαύτη ὅμως μεγαλοπράγμων πολιτικὴ μοιραίως ἔδει νὰ περιλαμβάνῃ εἰς τὸ πλαίσιόν της καὶ τὴν κυριαρχίαν τῆς Βαλτικῆς, τῆς ὁποίας τὴν ἐπαφὴν εἶχε σχεδὸν ἀπωλέσει ἡ Ρωσσία ἀπὸ εἰκοσαετίας. Ἀνεφέρομεν προηγουμένως Πέτρον τὸν Μέγαν. Εἰς τὴν ἀπόκρυφον πολιτικὴν διαθήκην αὐτοῦ ὁ φοβερὸς οὗτος τσάρος συνίστα, ὡς λέγεται, εἰς τοὺς διαδόχους του, ὅπως φροντίσουν νὰ διατηροῦν διάπλατον «τὸ παράθυρον» τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνοίξει, ἀναλώμασι τῆς Σουηδίας, εἰς τὴν Βαλτικήν. Τὴν ὑποθήκην τοῦ μεγάλου προγόνου εὐλαβῶς ἐτήρησαν πάντες οἱ ἑπόμενοι αὐτοκράτορες, ἤδη δὲ καὶ ὁ Στάλιν ἔκρινεν εὔθετον τὴν στιγμήν, συγκατανευούσης προφανῶς τῆς Γερμανίας, νὰ κρούσῃ ἐπιτακτικῶς τὰς θύρας τῶν γειτονικῶν Βαλτικῶν κρατῶν.

Τὰ γεγονότα ἐπῆλθον ραγδαῖα. Πρὶν ἢ ἀναλύσωμεν τὴν βαθυτέραν ἔννοιάν των, ἐκθέτομεν αὐτὰ συντόμως κατὰ τὴν χρονικὴν τάξιν των: Ἡ διαφυγὴ τοῦ καταφυγόντος εἰς τὸν λιμένα τοῦ Tallinn (Reval) πολωνικοῦ ὑποβρυχίου «Orzel» ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅπως ζητήσῃ ἐξηγήσεις καὶ ἀπαιτήσῃ ἐξασφαλίσεις ἀπὸ τὴν Ἐσθονικὴν κυβέρνησιν. Τὴν 24 Σεπτεμβρίου, ὁ ἐσθονὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Selter μετέβη εἰς Μόσχαν, τὴν 25ην ἐπανῆλθεν εἰς Tallinn, τὴν 26ην ἀνεχώρησε πάλιν εἰς Μόσχαν, ὅπου, τὴν 27ην, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν εἰς τὰ ἐσθονικὰ σύνορα συγκεντρωθεισῶν πολλῶν ρωσσικῶν μεραρχιῶν πρὸ τῶν ὁποίων ὁ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Laidoner μικρὸς ἐσθονικὸς στρατὸς ἦτο ὅλως ἀνίσχυρος, ὑπέγραψε σύμφωνον ἀμοιβαίας βοηθείας, ὀκταετοῦς διαρκείας, δι' οὗ παρεσχέθη εἰς τὴν Ρωσσίαν τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ εἰς τὰς ἐσθονικὰς νήσους Saaremaa (Ösel) καὶ Hiiumaa (Dagö) ὡς καὶ εἰς τὸν ἐγγὺς τοῦ Tallinn λιμένα Baltiski (Baltischport) στρατιωτικὰς, ναυτικὰς καὶ ἀεροπορικὰς βάσεις. Ἐπίσης ὑπεγράφη ἐμπορικὴ συμφωνία προβλέπουσα αὔξησιν τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ Ἐσθονίας καὶ Ρωσσίας, βελτίωσιν τῶν συγκοινωνιῶν καὶ μεταφορικὰς διευκολύνσεις.

Ἀρχομένου τοῦ Ὀκτωβρίου οἱ Ρῶσσοι ἐστράφησαν νοτιώτερον πρὸς τὴν ὅμορον τῆς Ἐσθονίαν Λεττονίαν, τῆς ὁποίας ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κ. Munders, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ ἐσθονοῦ συναδέλφου του, ἔσπευσεν ἐπίσης εἰς Μόσχαν ὅπου, μετὰ βραχὺν δισταγμόν, ὑπέγραψε καὶ αὐτὸς τὴν 5ην Ὀκτωβρίου δεκαετῆ συμφωνίαν παραχωροῦσαν εἰς τὴν Ρωσσίαν τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαταστήσῃ ναυτικὰς βάσεις μετ' ἐπακτίου πυροβολικοῦ εἰς τοὺς δύο λεττονικοὺς λιμένας Liepaja (Libau) καὶ Ventspils (Windau), εἰς οὓς θὰ σταθμεύῃ μόνιμος φρουρὰ περίπου 30.000 Ρώσσων στρατιωτῶν. Ἐκ παραλλήλου συνήφθη καὶ ἐμπορικὴ συμφωνία πρὸς πύκνωσιν τῶν μεταξὺ Λεττονίας καὶ Ρωσσίας οἰκονομικῶν σχέσεων.

Ἦλθεν εἶτα ἡ σειρὰ τῆς Λιθουανίας. Μετὰ ὀλιγοημέρους διαπραγματεύσεις, καθ' ἃς ὁ λιθουανὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Οὔρμπσυς κατ' ἐπανάληψιν μετέβη ἀπὸ Kaunas (Kowno) εἰς Μόσχαν, ὑπεγράφη τὴν 11ην Ὀκτωβρίου σοβιετολιθουανικὸν σύμφωνον δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀπεδόθησαν μὲν, εἰς τὴν Λιθουανίαν ἡ πολωνικὴ μέχρι τοῦδε πόλις καὶ περιφέρεια τοῦ Wilno, κατοικουμένη ὑπὸ Λιθουανῶν, ἀλλ' ἐπέτυχεν ἡ Ρωσσία τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ ἐν Λιθουανίᾳ τμήματα στρατοῦ καὶ ἀεροπορίας πρὸς προάσπισιν τῆς λιθουανικῆς ἀκεραιότητος, νὰ χρησιμοποιῇ ἐλευθέρως τὰς σιδηροδρομικὰς καὶ ποταμίους μεταφορικὰς γραμμὰς τῆς χώρας, πιθανῶς δὲ καὶ νὰ ὀχυρώσῃ τὰ πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν σύνορα.

Τοιουτοτρόπως ἐντὸς δεκαπενθημέρου τὰ τρία μικρὰ βαλτικὰ κράτη ὑπεχώρησαν, ἤρχισε δὲ ἀμέσως ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συμπεφωνημένων. Τὴν 16ην Ὀκτωβρίου οἱ Λιθουανοὶ περιχαρεῖς εἰσήρχοντο εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Βίλνας, ἐξ ἄλλου ὅμως ἀπὸ τῆς 18ης ἰσχυραὶ ρωσσικαὶ δυνάμεις ἤρχισαν εἰσελαύνουσαι εἰς τὰ βαλτικὰ κράτη καὶ σοβιετικὰ πολεμικὰ πλοῖα κατέπλεον εἰς τοὺς λιμένας των. Ὑπελογίζετο ὅτι τέσσαρες ρωσσικαὶ μεραρχίαι θὰ εἰσήρχοντο εἰς τὴν Ἐσθονίαν καὶ ὀκτὼ εἰς τὴν Λεττονίαν. Ἰσχυραὶ φρουραὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐν Haapsalu, παράλιον πόλιν τῆς Ἐσθονίας, εἰς Kuresaare (Arensburg) ἐπὶ τῆς νήσου Saaremaa (Ösel), εἰς τὴν νῆσον Hiiumaa (Dagö) εἰς τοὺς λιμένας Baltiski, Liepaja, Ventspils καὶ Pitrags, ἐπίσης εἰς τὴν λεττονικὴν πόλιν Daugavpils (Dünaburg), σημαντικὸν κόμβον συγκοινωνιῶν παρὰ τὴν λιθουανικὴν μεθόριον. Ἡ ἐκ τῶν γεγονότων δὲ τούτων προξενουμένη διεθνῶς βαθεῖα ἐντύπωσις ἐπετείνετο ἐκ τῆς ἀγγελθείσης ἀπροόπτου ἀποφάσεως τῆς Γερμανίας ὅπως παλινοστήσουν εἰς τὸ Ράϊχ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες Γερμανῶν ἐγκατεστημένων ἀπὸ αἰώνων καὶ εὐημερούντων εἰς τὰ βαλτικὰ κράτη.

Καθ' ὃν χρόνον τὰ γεγονότα ταῦτα ἐξειλίσσοντο μὲ γοργότητα κινηματογραφικῆς ταινίας εἰς τὰς νοτιοανατολικὰς ἀκτὰς τῆς Βαλτικῆς, ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις προέβαλεν ἀπαιτήσεις καὶ εἰς τὴν Φινλανδίαν, χώραν οὐχὶ βαλτικήν. ἀλλὰ σκανδιναυϊκήν, ἥτις ἀπέκρουσε, τὴν 6ην Ὀκτωβρίου, πρόσκλησιν τῆς Μόσχας ὅπως ἀποστείλῃ ἀντιπροσωπείαν εἰς αὐτὴν διὰ τὴν διαπραγμάτευσιν συμφώνου, συνάμα δὲ ἤρχισεν ἐπιστρατευομένη, κλείουσα τοὺς νοτίους λιμένας της καὶ ἀπομακρύνουσα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τὸν ἄμαχον πληθυσμὸν τῆς πρωτευούσης Helsinki (Helsingfors) καὶ τῶν πόλεων Viipuri (Wiborg), Mikkeli (St. Michel), Oulu (Uleaborg) καὶ Sortavala. Οὐχ ἧττον, πρὸ τῆς συνεχιζομένης ρωσσικῆς πιέσεως, καταφανείσης διὰ τῆς παρουσίας ἀρκετῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνδρῶν πλησίον τοῦ Λένινγραδ καὶ τῆς συγκεντρώσεως ὁλοκλήρου τοῦ σοβιετικοῦ στόλου εἰς τὸν ναύσταθμον τοῦ Kronstadt ἡ Φινλανδικὴ Κυβέρνησις ἐδέχθη νὰ ἀποστείλῃ τὴν 10ην Ὀκτωβρίου εἰς Μόσχαν τὸν ἐν Στοκχόλμῃ πρέσβυν αὐτῆς κ. Παασακίβι. Μακραὶ συνενοήσεις ἤρχισαν ἀμέσως διεξαγόμεναι, τόσον μᾶλλον δυσχερεῖς ὅσον οἱ Φινλανδοὶ σθεναρῶς ὑπερασπίζοντες τὰ δίκαιά των ἐφάνησαν δυστροποῦντες νὰ παραχωρήσουν εἰς τοὺς Ρώσσους τὰς ὑπ' αὐτῶν ζητηθείσας ἐν τῷ Φιλανδικῷ κόλπῳ νησίδας Hogland (Suursaari), Lavansaari, Seiskari, Tytärsaari ἐφ' ὧν ὑπάρχουν φάροι, τὸν ἀκραῖον νοτιοδυτικὸν λιμένα Hangö, τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν νήσων Aland (Ahvenanmaa), αἱ ὁποῖαι νὰ παραμείνουν ἀνοχύρωτοι, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ Βορείου Παγωμένου Ὠκεανοῦ φιλανδικὴν περιοχὴν Petschenga, δυτικῶς τοῦ Μουρμάνσκ. Μετὰ τριημέρους συζητήσεις. καθ' ἣν διάρκειαν ἐδόθη εὐκαιρία εἰς τὰς Ἡνωμένας Πο-

Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

14 ΜΑΪΟΥ 1928 - 14 ΜΑΪΟΥ 1938

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ

Ὑπὸ ΔΗΜ. Π. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
Τμηματάρχου Ἐθν. Τραπέζης

Ἡ μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν κρατήσασα ἀνωμαλία καὶ ταραχὴ ἐν τῇ πολιτικῇ τῆς Χώρας ἡμῶν ζωῇ, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τερματισθεῖσα διὰ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Νοεμβρίου 1926 καὶ τοῦ ἐπακολουθήσαντος σχηματισμοῦ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν Ἀλέξανδρον Ζαΐμην.

Ἡ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐσωτερικῆς καταστάσεως ἀνωμαλία, ἐνισχυομένη ἐκ τῆς ἀθρόας συρροῆς τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Θράκης προσφύγων καὶ ἐκ τῆς δυσμενοῦς διὰ τὴν χώραν ἡμῶν τροπῆς ἐξωτερικῶν τινων ζητημάτων, δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ ἐπιδράσῃ δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν νομίσμανος, ὅπερ ἤδη εἶχε πληγεῖ ἐκ τῆς προηγηθείσης μακρᾶς ἐμπολέμου καταστάσεως. Οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ δεικνύουσι τοὺς κλυδωνισμοὺς τοὺς ὁποίους ὑπέστη ἡ δραχμὴ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην.

Τιμαὶ συναλλάγματος ἐπὶ Λονδίνου

		Ἀνωτάτη	Κατωτάτη	Μέση
Κατὰ τὸ ἔτος	1922	410	97	166,50
» » »	1923	438	134	296,67
» » »	1924	298	202	247,35
» » »	1925	386	250	312,47
» » »	1936	453	316	386,50

Ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων, ὧν τὴν τακτοποίησιν ἐπεδίωξεν ἡ σχηματισθεῖσα ὑπὸ τὸν Ἀλέξανδρον Ζαΐμην Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις, ἦτο ἡ τακτοποίησις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν καὶ ἡ σταθεροποίησις τῆς ἀξίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος, ἥτις, βοηθούσης τῆς κρατησάσης πολιτικῆς ὁμαλότητος καὶ τοῦ πνεύματος γενικῆς περισυλλογῆς, οὐσιαστικῶς ἐπετεύχθη κατὰ τὸ ἔτος 1927. Τοῦτο ἀμέσως καταδηλοῦται ἐκ τῶν ἀκολούθων ἀριθμῶν.

Τιμαὶ συναλλάγματος ἐπὶ Λονδίνου

		Ἀνωτάτη	Κατωτάτη	Μέση
Κατὰ Ἰανουάριον	1927	385,—	365,—	375,01
» Φεβρουάριον	»	376,—	367,—	372,76
» Μάρτιον	»	376,—	374,—	375,46
» Ἀπρίλιον	»	375,75	357,50	365,37
» Μάϊον	»	371,50	363,50	366,92
» Ἰούνιον	»	371,50	366,—	360,40
» Ἰούλιον	»	372,—	359,—	366,30
» Αὔγουστον	»	372,50	369,—	370,98
» Σεπτέμβριον	»	369,—	366,50	365,49
» Ὀκτώβριον	»	368,—	366,—	366,81
» Νοέμβριον	»	369,75	366,—	367,95
» Δεκέμβριον	»	368,50	366,50	366,83
Κατὰ τὸ ἔτος	1927	385,—	356.—	368,53

Τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν ἐπιτευχθεῖσαν σταθεροποίησιν τῆς δραχμῆς, ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις ἠθέλησε καὶ Νόμῳ νὰ καθιερώσῃ τῇ βοηθείᾳ καὶ τοῦ Διεθνοῦς ἐν Γενεύῃ Ὀργανισμοῦ, τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Καὶ πράγματι, μετὰ λεπτομερῆ τοῦ συνόλου τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν μελέτην καὶ ἐξέτασιν, ὑπεγράφη ἐν Γενεύῃ τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1927 ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Γεωργίου Καφαντάρη, μετ' ἔγκρισιν καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, Πρωτόκολλον συγκείμενον ἐξ ἐννέα ἄρθρων καὶ ἓξ παραρτημάτων, δι' οὗ ἐπεδιώχθη ἡ τακτοποίησις τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ συνόλῳ των καὶ δὴ ἡ σταθεροποίησις τοῦ Ἑλληνικοῦ νομίσματος, ἡ κάλυψις τῶν μέχρι τότε ἐλλειμμάτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

		Σελ.
Σκέψεις καὶ Κρίσεις— Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις καὶ πρόνοια κατὰ τὸ ἔτος 1938	»	3, 4
Ἐξωτερικαὶ οἰκονομικαὶ εἰδήσεις	»	5
Τὰ κυριώτερα ἐμπορεύματα	»	6
Ἐσωτερικαὶ οἰκονομικαὶ εἰδήσεις	»	7
Τὰ τελευταῖα πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ γεγονότα	»	8

"ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ,,

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐσωτερικοῦ Δρχ. 60
Ἐξωτερικοῦ Δολ. 2

Διαχειριστὴς
Χ. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
Ἀκαδημίας 52

Τὰ ἐμβάσματα ἐπ' ὀνόματι τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»

Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διαχειριστοῦ καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Περιοδικοῦ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταί, ὅπως γνωστοποιοῦν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Περιοδικοῦ πᾶσαν μεταβολὴν τῆς διευθύνσεώς των.

Δυνάμει τοῦ περὶ Τύπου Νόμου
Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς Ὕλης
Β. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀκαδημίας 52
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Δ. Β. ΔΕΛΗΔΗΜΗΤΡΗΣ
Μάγερ 21

ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων.

Τὸ Πρωτόκολλον [1], κυρωθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, κυρωθέντος καὶ τούτου διὰ τοῦ Νόμου 3423 τῆς 7 Δεκεμβρίου 1927, διαλαμβάνει ἐν ὀλίγοις τοὺς κάτωθι ὅρους, οἵτινες ἐθεωρήθησαν ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ:

α) Ἔκδοσις ὑπὸ τὴν αἰγῖδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐξωτερικοῦ δανείου £ 9.000.000,-/-, μὲ περίοδον ἀποσβέσεως τοὐλάχιστον τριακονταετῆ, οὗτινος ἡ κανονικὴ ἐξυπηρέτησις θὰ ἐξησφαλίζετο κυρίως ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τελουσῶν προσόδων (ἄρθρα Ι καὶ ΙΙ).

β) Ἵδρυσις νέας Τραπέζης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» συμφώνως μὲ τὸ σχέδιον συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ σχέδιον Καταστατικοῦ, τὰ προσηρτημένα εἰς τὸ Πρωτόκολλον ἐν Παρτήμασι ΙΙΙ καὶ IV αὐτοῦ, σκοπὸς τῆς ὁποίας ἤθελεν εἶσθαι ἰδίᾳ ἡ πραγματοποίησις καὶ ἡ διατήρησις τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ νομίσματος ἐν σχέσει μὲ τὸν χρυσόν.

Διὰ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος θὰ ἔδει νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ 1|3 τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου, ἤτοι £ 3.000.000,-/- διὰ τῆς ἐξοφλήσεως μέρους τοῦ Δημοσίου χρέους, ὅπερ ἤθελε μεταβιβασθῇ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. (ἄρθρον IV).

γ) Ὑπόσχεσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅτι θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν νὰ διατηρῇ πλήρες ἰσοζύγιον μεταξὺ τῶν τρεχόντων ἐσόδων καὶ τῶν τρεχόντων ἐξόδων τοῦ Κράτους, ἐξαιρέσει τῶν πρὸς παραγωγικοὺς προσόδων σκοποὺς δαπανωμένων, ἅτινα θὰ δύνανται νὰ ἐξευρίσκωνται ἐξ ἄλλων πηγῶν (ἄρθρον V).

δ) Ὑποχρέωσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐξοφλήσῃ τὸ ταχύτερον ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου ὅπερ δὲν θέλει διατεθῇ διὰ τοὺς λοιποὺς ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ ἀναφερομένους σκοποὺς καὶ ἐκ τῶν διαθεσίμων πόρων αὐτῆς, τὰς ἐν τῷ V Παραρτήματι τοῦ Πρωτοκόλλου ἀναφερομένας ὀφειλὰς (ἐξ ἐλλειμμάτων τῶν χρήσεων 1925-1926 καὶ 1926-1927 καὶ λοιπῶν καθυστερουμένων ὀφειλῶν), συμποσουμένας εἰς δρχ. 1.743.805.121.78 (ἄρθρον V).

ε) Ὑποχρέωσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν δημιουργίαν νέου συστήματος δημοσίου λογιστικοῦ, συνάδοντος πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἑνότητος τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ πρὸς συγκέντρωσιν ὅλων τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν Κρατικῶν Ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος βάσει σχεδίου ἐκτιθεμένου ἐν Παραρτήματι VI τοῦ Πρωτοκόλλου (ἄρθρον V).

στ) Χρησιμοποίησις ἑτέρου 1|3 τοῦ δανείου ἤτοι £. 3.000.000,-/- διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων (ἄρθρον VI).

ζ) Ὑποχρέωσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως μὴ ζητῇ βραχυπρόθεσμους προκαταβολὰς οὐδὲ νὰ ἐκδίδῃ βραχυπρόθεσμα γραμμάτια τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ὁμόλογα ἄλλων παρομοίων βραχυπροθέσμων ὀφειλῶν διὰ ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰ 800 ἑκατομμύρια δραχμῶν (ἄρθρον VII).

Κατὰ τὰς προηγηθείσας τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρωτοκόλλου συζητήσεις περὶ τοῦ καταλληλοτέρου ὀργανισμοῦ ὁ ὁποῖος, ἔχων τὸ ἐκδοτικὸν προνόμιον, ἔδει ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς σταθεροποιήσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὕτη δὲν θὰ ἔπρεπε ν' ἀνατεθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, διατηροῦσαν τὴν ἰδιότυπον μορφήν, ἣν κατὰ τὴν μακρὰν αὐτῆς σταδιοδρομίαν λόγῳ τῶν ἰδιαιτέρων τοπικῶν συνθηκῶν εἶχε προσλάβει.

Καὶ ὄντως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐν τῇ ἐξελίξει αὐτῆς κατέστη ἡ μοναδικὴ ἐκδοτικὴ Τράπεζα τοῦ τόπου ἅμα δὲ καὶ ὁ ἰσχυρότερος οἰκονομικὸς ὀργανισμός, ὁ ὁποῖος συγκεντρῶν παρ' αὐτῷ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀποταμιευμάτων τῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐλευθέρου Κράτους διαβιούντων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν διασπορᾷ Ἑλλήνων, διέθετε τὴν πίστιν καὶ τὰ κεφάλαια αὐτοῦ οὗ μόνον πρὸς συνεχῆ ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ ἀνάπτυξιν ὅλων ἐν γένει τῶν κλάδων πίστεως ἐν τῷ τόπῳ, τῶν ὁποίων κατέστη ὁ πάντοτε ἕτοιμος προστάτης καὶ πολλάκις ὁ δημιουργός.

Ὁ πολύμορφος οὗτος καὶ πολυσύνθετος ὀργανισμός, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1842 μέχρι τοῦ ἔτους 1927, ἐπὶ 86 συναπτὰ ἔτη, κατώρθωσε νὰ συνδυάσῃ καὶ μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς ποικιλωτάτους σκοπούς, οὓς ἡ συνεχὴς πρὸς τὰ πρόσω ἐξέλιξις τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τοῦ τόπου ἔθετε πρὸ αὐτοῦ, χωρὶς νὰ παύσῃ ἀσκῶν καὶ τὴν ἐκδοτικὴν λειτουργίαν, ἐκρίθη ἀκατάλληλος ν' ἀναλάβῃ, μετὰ τὴν ἐδαφικὴν ἐπέκτασιν τοῦ Κράτους, τὴν σημαντικὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ κυρίως τὴν εἰς μεγίστον βαθμὸν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τοῦ τόπου εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς ἐκδηλώσεις, τὸ ἔργον τῆς σταθεροποιήσεως τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος.

Λύο ὅθεν λύσεις συνεζητήθησαν· ἢ νὰ περιορισθῇ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἰς τὰ ἔργα καθαρῶς ἐκδοτικῆς Τραπέζης, μεταβιβάζουσα τὰς λοιπὰς ἐργασίας αὐτῆς εἰς νέαν ἱδρυθησομένην Τράπεζαν, ἢ νὰ παραμείνῃ ὡς Τράπεζα καταθέσεων καὶ ἐμπορική, παραιτουμένη τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου ὑπὲρ νέας Τραπέζας καθαρῶς ἐκδοτικῆς. Τῆς δευτέρας ταύτης λύσεως προκριθείσης, ἐλήφθησαν αἱ ἀποφάσεις αἵτινες διετυπώθησαν ἐν τῷ ὑπογραφέντι ἐν Γενεύῃ Πρωτοκόλλῳ.

Τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης ἠκολούθησεν ἡ κατὰ τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1927 ὑπογραφὴ τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συμβάσεως «περὶ παραιτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ προνομίου ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων καὶ περὶ συστάσεως νέας Τραπέζης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος», ἥτις σύμβασις μετὰ τοῦ προσηρτημένου αὐτῇ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκυρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, κυρωθέντος καὶ τούτου διὰ τοῦ Νόμου 3424 τῆς 7 Δεκεμβρίου 1927 [1] καὶ ἐνεκρίθη ἀπὸ τῆς Ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 1ης Μαρτίου 1928, ἀφ' ἧς ἤρξατο καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῆς.

Τὰ κείμενα τῆς τε Συμβάσεως καὶ τοῦ Καταστατικοῦ εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνα, ἅτινα ἐν σχεδίῳ ἀπετέλεσαν τὰ ΙΙΙ καὶ IV Παραρτήματα τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης.

Αἱ Διατάξεις τῆς συμβάσεως διαλαμβάνουσιν ἐν ὀλίγοις τὰ ἀκόλουθα:

α) Ἀποφασίζεται ἡ, συμφώνως τῷ συνημμένῳ τῇ Συμβάσει Καταστατικῷ, σύστασις τῆς «Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος» εἰς ἣν παρέχεται τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, ἡ δὲ Ἐθνικὴ Τράπεζα παραιτεῖται τοῦ προνομίου τούτου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς νέας Τραπέζης (ἄρθρον 1).

β) Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀναλαμβάνεται ἐξ ὁλοκλήρου παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὸ ἄρτιον, δέον δὲ νὰ ἐκδοθῇ ἐξ ὁλοκλήρου παρ' αὐτῆς εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, ἐπιφυλαχθέντος ὑπὲρ τῶν μετόχων της τοῦ δικαιώματος προτιμήσεως πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου τούτου, ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένας μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (ἄρθρον 2).

γ) Ἐν ἄρθρῳ 3 καθορίζονται τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ, ἅτινα ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀποτιμήσεως αὐτῶν.

δ) Τὸ Δημόσιον ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καταβάλῃ αὐτῇ £ 3.000.000-/- εἰς συνάλλαγμα χρυσῆς βάσεως, ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου τῶν £ 9.000.000-/-, πρὸς ἐξόφλησιν ἀναλόγου τμήματος τοῦ χρέους αὐτοῦ. (ἄρθρον 4).

ε) Τὸ Δημόσιον ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὑπολοίπου τῶν χρεῶν αὐτοῦ πρὸς τὰς Τραπέζας Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικὴν διαθέτῃ ἐτησίως ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη 200 ἀκολούθως δὲ 300 ἑκατομ. δραχ. προσέτι δὲ τὰ ἐκ τῆς ἐκδόσεως κερμάτων κέρδη αὐτοῦ, τὰ τέλη καὶ τοὺς φόρους τοὺς παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καταβλητέους αὐτῷ καὶ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μεῖον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς πληρωμὴν τοῦ τόκου τοῦ δανείου Ἑνοποιήσεως 6 ο|ο 1924. Τὸ σύνολον τοῦ προκύπτοντος ποσοῦ ὡρίσθη ὅπως κατανέμεται μεταξὺ τῶν δύο Τραπεζῶν ἐν ἀναλογίᾳ 2|3 εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ 1|3 εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ταῦτα μέχρις ὅτου τὸ πρὸς τὴν πρώτην χρέος τοῦ Δημοσίου περιορισθῇ εἰς δραχ. 800 ἑκατομμύρια. Μετὰ ταῦτα τὸ Δημόσιον, πρὸς ἀπόσβεσιν μὲν τοῦ ὑπολοίπου τούτου ἔδει νὰ διαθέτῃ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ ἐκ κερμάτων κέρδη αὐτοῦ, πρὸς ἀπόσβεσιν δὲ τοῦ ὑπολοίπου χρέους αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν δραχ. 100 ἑκατομμύρια ἐτησίως. Εἰς τὰς Τραπέζας ἐδόθη τὸ δικαίωμα τῆς παρακρατήσεως τῶν κατιβλητέων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης φόρων καὶ τελῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. (ἄρθρον 5).

στ) Τὸ μέρος τῶν καθαρῶν κερδῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὸ πηγάζον ἐκ τῆς προσθήκης εἰς τὰς ἀκαθαρίστους αὐτῆς ὠφελείας τῶν μερισμάτων, ἅτινα ἀπολαμβάνει ὡς μέτοχος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσεται πάσης φορολογίας (ἄρθρον 6).

ζ) Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τηρῇ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἐλάχιστον ὑπόλοιπον ἴσον πρὸς 7 ο|ο τοῦ συνόλου τῶν εἰς δραχμὰς καταθέσεων Ὄψεως καὶ Ταμιευτηρίου τῶν τηρουμένων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ καὶ παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἤθελεν ἱδρύσει ὑποκαταστήματα (ἄρθρον 7), ὡς καὶ νὰ ὑποβάλλῃ κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν κατάστασιν τῶν λογαριασμῶν αὐτῆς ὑπὸ τύπον προσδιορισθησόμενον ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀνέλαβεν ὅπως ἐπιβάλῃ τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐν Ἑλλάδι λειτουργούσας Τραπέζας (ἄρθρον 8).

ἢ Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἅπαντες οἱ ὑπάρχοντες περιορισμοὶ ἐπὶ τῆς ἀγοραπωλησίας ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος καταργοῦνται. (ἄρθρον 9).

Τὸ δὲ συνημμένον τῇ Συμβάσει καὶ ὁμοῦ μετ' αὐτῆς κυρωθὲν Καταστατικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνει πλὴν ἄλλων καὶ τὰς ἀκολούθους διατάξεις:

α) Ἡ διάρκεια τῆς Τραπέζης ὁρίζεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1970 (ἄρθρον 1), τοῦ δ' ἐκδοτικοῦ αὐτῆς προνομίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1960 (ἄρθρον 2).

β) Ὡς κυρία ἀποστολὴ τῆς Τραπέζης ὁρίζεται ἡ ἐξασφάλισις τῆς σταθερότητος τῆς εἰς χρυσὸν ἀξίας τῶν γραμματίων αὐτῆς (ἄρθρον 4), ὑποχρέωσις δ' αὐτῆς εἶναι ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις εἰς τοὺς αἰτοῦντας συναλλάγματος χρυσῆς βάσεως ἐπὶ τῇ ὁρισθησομένῃ σταθερᾷ τιμῇ (ἄρθρον 5).

γ) τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον ὁρίζεται εἰς δρχ. 400.000.000 καὶ διαιρεῖται εἰς εἰς 80.000 μετοχὰς τῶν δρχ. 5.000 (ἄρθρον 8).

δ) Καθορίζεται ὅτι τὸ Δημόσιον θ' ἀναθέτῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὴν διεξαγωγὴν ἁπασῶν τῶν τραπεζικῶν συναλλαγῶν αὐτοῦ, τὴν τήρησιν πάντων τῶν λογαριασμῶν καὶ τῶν ὑπολοίπων αὐτοῦ, τὴν ἔκδοσιν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐσωτερικῶν δανείων αὐτοῦ. Ἐπὶ τῶν λ)σμῶν τοῦ Δημοσίου οὐδεὶς τόκος θὰ καταβάλλεται πλὴν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διρθεσίμων αὐτοῦ. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργῇ ἄνευ τινος ἀμοιβῆς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς δημοσίων χρημάτων καὶ νὰ τηρῇ τοὺς σχετικοὺς λ)σμοὺς (ἄρθρον 45).

Εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπιτρέπεται ἡ προεξόφλησις ἢ ἀγορὰ γραμματίων τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ἡ ἀποδοχὴ τοιούτων εἰς ἐγγυησιν πιστώσεων, μέχρι ποσοῦ δρχ. 400.000.00',—ὡς καὶ ἡ χορήγησις τῷ Δημοσίῳ προσωρινῶν προκαταβολῶν, μέχρις ἑτέρου ποσοῦ δραχμῶν 400.000.000.— Τὸ σύνολον ὅμως τῶν τοιούτων προεξοφλήσεων, ἐγγυήσεων καὶ προκαταβολῶν δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)10 τοῦ συνόλου τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς ἑκάστοτε χρήσεως (ἄρθρον 55).

ε) Εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπιτρέπονται αἱ τραπεζικαὶ ἐν γένει ἐργασίαι πλὴν κυρίως τῆς παροχῆς τόκου εἰς καταθέσεις ἢ τρεχουμένους παρ' αὐτῇ λογαριασμοὺς (ἐξαιρέσει τῶν καταθέσεων Τραπεζῶν μέχρι 1 ο|ο), τῆς ἀσκήσεως ἐμπορίας ἢ τῆς συμμετοχῆς εἰς ἐμπορικάς, βιομηχανικὰς ἢ ἄλλας ἐπιχειρήσεις, τῆς ἀποκτήσεως ἀκινήτων (ἐξαιρέσει τῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν τοιούτων), τῆς ἀγορᾶς μετοχῶν Τραπεζῶν καὶ Ἑταιρειῶν (ἄρθρα 55 καὶ 56).

στ) Τὸ κάλυμμα τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων καὶ τῶν ἐν ὄψει ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ 40ο|ο αὐτῶν, δέον δὲ ν' ἀποτελῆται ἀπὸ χρυσὸν ἢ συνάλλαγμα χρυσῆς βάσεως (ἄρθρα 61 καὶ 62). Αἰτήσει τῆς Τραπέζης, δύνανται ν' ἀνασταλῶσι προσωρινῶς αἱ περὶ καλύμματος διατάξεις, ἐπὶ τῇ καταβολῇ εἰδικοῦ φόρου εἰς τὸ Δημόσιον (ἄρθρον 63).

ζ) Τὸ Δημόσιον συμμετέχει κατὰ τὸ 1|2 εἰς τὸ πλεόνασμα τῶν καθαρῶν κερδῶν τῆς Τραπέζης, ὅπερ ἀπομένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν διαφόρων προβλέψεων καὶ εἰσφορῶν ὡς καὶ συσσωρευτικοῦ μερίσματος πρὸς 8ο|ο ἐτησίως ἐπὶ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου.

Τὸ ἕτερον 1|2 τοῦ πλεονάσματος διατίθεται πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ μέχρι τῆς ἐξισώσεως αὐτοῦ πρὸς τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον, ὁπότε τὸ πλεόνασμα ἀποδίδεται ὁλόκληρον εἰς τὸ Δημόσιον μετὰ προηγουμένην ἀφαίρεσιν ἐξ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν μετόχων, τοῦ 1|4 αὐτοῦ ἢ ποσοστοῦ 4 ο|ο ἐπὶ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου (ὁπότερον ποσὸν εἶναι μικρότερον) (ἄρθρον 71) [2].

η) Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου ἢ τέλους (ἄρθρον 73) [2].

Ἡ συνελθοῦσα τὴν 1 Μαρτίου 1928 Ἔκτακτος Γενικὴ τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Συνέλευσις ἐνέκρινε, πλὴν τῆς περὶ ἧς ἀνωτέρω ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1927 Συμβάσεως μετὰ τοῦ συνημμένου αὐτῇ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἑτέρας δύο Συμβάσεις τῆς Τραπέζης μετὰ τοῦ Δημοσίου, ὑπογραφείσας τῇ 23 Φεβρουαρίου 1928, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη ἀφεώρα εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης σχέσεων καὶ εἰς τὴν ἐφεξῆς λειτουργίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὴν σύστασιν καὶ τὴν λειτουργίαν Γεωργικῆς Τραπέζης.

Ἡ πρώτη τῶν Συμβάσεων τούτων κατέστη ἰσχυρὰ ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ Νόμου 3483 τῆς 12 Ἀπριλίου 1928 [3] κυρώσεώς της. Ἡ δευτέρα [4] οὐδέποτε ἴσχυσεν, τοῦ σκοποῦ δι' ὃν συνήφθη πραγματοποιηθέντος διὰ τῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος ὑπογραφείσης τῇ 27 Ἰουνίου 1929 Συμβάσεως.

Αἱ κυριώτεραι διατάξεις τῆς «περὶ διακανονισμοῦ τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος σχέσεων καὶ περὶ τῆς ἐφεξῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης ταύτης» Συμβάσεως τῆς 23 Φεβρουαρίου 1928 εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α) Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, παραιτουμένη τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐξακολουθήσῃ λειτουργοῦσα ὡς ἀνώνυμος Τραπεζιτικὴ ἐπιχείρησις (ἄρθρον 1).

β) Ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1929 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1950 πᾶσα διανομὴ καθαροῦ μερίσματος συσσωρευτικοῦ ἀνωτέρου καθ' ἑξαμηνίαν τῶν δρχ. 1400 κατὰ μετοχήν, ὑποχρεοῖ τὴν Τράπεζαν εἰς καταβολὴν τῷ Δημοσίῳ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ 1|4 τῆς διανεμομένης καθαρᾶς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς, τὰ δὲ σχηματιζόμενα διὰ τῶν Ἰσολογισμῶν ἀποθεματικὰ (πλὴν τῶν ἐξ ἐκδόσεως μετοχῶν) τηρούμενα ἰδιαιτέρως, ἀνήκουσι κατὰ τὸ 1|4 εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ἀποδοθήσονται αὐτῷ τῇ 31 Δεκεμβρίου 1950.

Ἡ συμμετοχὴ αὕτη τοῦ Δημοσίου θὰ διατιθεται παρὰ τῆς Τραπέζης ὑπὲρ τῆς Ἀγροτικῆς πίστεως ὡς εἰσφορὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν κεφαλαίων αὐτῆς.

Διὰ τὴν συμμετοχήν του, τὸ Δημόσιον εἰς οὐδεμίαν δικαιοῦται ἐπέμβασιν εἰς τὰ τῆς Τραπέζης πέραν τῆς ἐκ τῶν περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν Νόμων συγχωρουμένης.

Διὰ τὸ διάστημα 1 Ἰανουαρίου 1928 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὸ Δημόσιον δικαιοῦται λόγῳ συμμετοχῆς του εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης, ποσοῦ ἀναλόγου πρὸς τὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1927 συμμετοχῆς του. Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει ἀχθῇ εἰς πίστωσιν τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ κυμαινομένου χρέους τοῦ Δημοσίου (ἄρθρα 2 καὶ 3). Εἰς πίστωσιν δὲ τῶν ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ δανείων τοῦ Δημοσίου θέλει ἀχθῇ τὸ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1927 σχηματισθὲν βάσει τοῦ ἄρθρου 7 τῆς ἀπὸ 31 Μαρτίου 1921 Συμβάσεως ἀποθεματικὸν ἐκ δραχ. 75.000.000 (ἄρθρον 4).

γ) Ἡ Τράπεζα παραιτεῖται πάσης κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀξιώσεως ἐκ τῆς προώρου ἄρσεως τοῦ ἐκδοτικοῦ καὶ λοιπῶν προνομίων. Τὸ δὲ Δημόσιον δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται πάσης ἄλλης ἀξιώσεως του ἔναντι τῆς Τραπέζης ἐκ τῶν ὑφισταμένων Νόμων καὶ Συμβάσεων (ἄρθρον 4).

δ) Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1950 ἡ ὑποχρέωσις τῶν Ταμείων, Ἱδρυμάτων ἢ ἑτέρων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὅπως ἐνεργῶσι τὰς καταθέσεις των παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, ἐπεκτεινομένη καὶ ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς ἱδρυθησομένων ὁμοίων Ὀργανισμῶν.

ε) Ἡ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν 1) νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀγροτικὴν πίστιν διὰ πιστώσεων καὶ 2) νὰ χορηγήσῃ δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ τῶν ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν πρὸς τοὺς δικαιούχους πρόσφυγας τοῦ Β' Μητρῴου μέχρι ποσοῦ δραχ. 450.000.000 (ἄρθρον 7).

στ) Τὰ διὰ δηλοποιήσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἔχοντα ἀποσυρθῆ τῆς κυκλοφορίας, συνεπείᾳ τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβριου 1924 Διατάγματος, διχοτομηθέντα δὲ κατόπιν τοῦ Νόμου 2749|1922 τραπεζικὰ γραμμάτια, θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἀνταλλασσόμενα παρ' αὐτῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1937, ἀφ' ἧς παραγράφονται. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν παραγραφησομένων οὕτω τραπ. γραμματίων ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον ποσοστὸν ἀναλογοῦν εἰς τὴν διὰ λογαριασμὸν τούτου συμφώνως ταῖς συμβάσεσι κυκλοφορίαν (ἄρθρον 8).

ζ) Διὰ τοῦ 9ου ἄρθρου κατοχυροῦνται τὰ Ταμεῖα Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλείας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος, ἀπαγορευομένης τῆς συγχωνεύσεως αὐτῶν μετ' ἄλλων Ταμείων καὶ τῆς εἰς αὐτὰ συμμετοχῆς ὑπαλλήλων ἄλλων ἐπιχειρήσεων.

η) Διὰ τοῦ ἄρθρου 10 συνωμολογεῖται ἡ κατάργησις πάσης διατάξεως ἐπιβαλλούσης εἰς τὴν Τράπεζαν εἰ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» διὰ τοῦ παρόντος φύλλου εἰσέρχεται εἰς τὸ ἕκτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, εὐτυχήσαντες νὰ κληθοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ Πιστωτικοῦ Ἱδρύματος καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἰδέας τῆς προαγωγῆς τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος χάρις εἰς τὴν ἐθνικήν της πίστιν πρωτηγωνίστησε μὲ ἀποτελέσματα προκαλοῦντα τὸν θαυμασμὸν διὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου καὶ τὴν εὐρύτητα τῆς πραγματοποιήσεως, ᾐσθάνοντο, ὅτι πέραν τοῦ προνομίου τῆς τοιαύτη , μὲ ἀνωτέρους σκοποὺς πρακτικῆς των ἐνασχολήσεως, εἶχον καὶ ἐπὶ τοῦ θεωρητικοῦ ἐπιπέδου τὴν ὑποχρέωσιν, νὰ προσφέρουν τὴν συμβολήν των, εἰς τὴν μελέτην καὶ προώθησιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ εἰδικώτερον τῶν τραπεζιτικῶν ζητημάτων.

Ἡ σκέψις αὕτη ὤθησε τὸν Σύλλογον τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς «Τραπεζιτικῆς,» καὶ ἡ μέχρι τοῦδε σταδιοδρομία της, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἀπὸ μίαν ἐπίμονον προσήλωσιν εἰς τὸν σκοπόν, χάριν τοῦ ὁποίου ἐδημιουργήθη.

Πρὸς τοὺς φίλους ἀναγνώστας μας, κοινωνοὺς τῶν σκοπῶν μας καὶ προθύμους συνεργάτας μας, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν διὰ τῆς συμπαθείας των, νὰ συνειδητοποιήσουν τὴν προσπάθειάν μας, ὀφείλεται μαζὶ μὲ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας μας καὶ ἐγκάρδιος χαιρετισμό, ὡς ἀπότισις χρέους καὶ ὑποσχετικὸν φιλικῆς ἀπὸ κοινοῦ καὶ εἰς τὸ μέλλον καλλιεργείας τοῦ ταχθέντος εὐγενοῦς σκοποῦ.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

Κατὰ τὴν διεθνῆ ἡμέραν τῆς ἀποταμιεύσεως, διαφημίσεις, διαλέξεις, σχολικαὶ ἑορταὶ καὶ παντοειδὴς προπαγάνδα ἀποσκοποῦν νὰ ἐνισχύσουν τὸ ἀποταμιευτικὸν πνεῦμα.

Δὲν πρόκειται νὰ ἀναπτύξωμεν ἐδῶ τὰ κατάδηλα ἀγαθὰ τῆς ἀποταμιεύσεως, διὰ τὰ ὁποῖα αὐτὴ ἡ φύσις καὶ διὰ πολὺ ἀτελεστέρων μάλιστα τοῦ ἀνθρώπου ὄντων δίδει πολύτιμα διδάγματα.

Θέλομεν ὅμως νὰ τονίσωμεν, ὅτι ἡ ἀποταμίευσις τότε μόνον εἶναι πλήρης, ὅταν συνοδεύεται ἀπὸ πραγματικὴν ἀποταμιευτικὴν συνείδησιν.

Λόγοι ἀσφαλοῦς φυλάξεως, κίνητρον κέρδους, ἀντίληψις προνοίας ὠθοῦν τὸ ἄτομον εἰς τὴν ἀποταμίευσιν.

Εἰς πάσας τὰς σκέψεις ταύτας, παρεμβαίνει ἡ ἀποταμιευτικὴ συνείδησις, ἡ ὁποία ἀλανθάστως δρῶσα ἀπαγορεύει τὴν παραίτησιν ἀπὸ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν, καταδεικνύει, ὅτι πλὴν τοῦ τόκου ὑπάρχει διὰ τὸν ἀποταμιευτὴν εὐρυτέρα ὠφέλεια, ἀντιπροσωπεύουσα δι' αὐτὸν πρόσθετον ποσοστὸν ἀντποδόσεως ἐκ τῆς ὑλικῆς εὐημερίας, ἀποτόκου τῶν ἔργων πολιτισμοῦ, τὰ ὁποῖα γεννᾷ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ὄγκου τῶν καταθέσεων καὶ διδάσκει, ὅτι ὄχι μόνον προσωπικῶς ἐξασφαλιζόμεθα, διὰ τὰς δυσχερεῖς ἡμέρας τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ συμβάλλομεν εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς γενικῆς κακοδαιμονίας, ἡ ὁποία ὅπου ὑπάρχει ἀμβλύνει τὴν ἰσθηνίαν τῆς ἀτομικῆς ἀνέσεως.

Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν καταθέσεών μας ἐμφανίζεται ἡ ἀποταμιευτικὴ συνείδησις διὰ νὰ ὑποδείξῃ, ὅτι εἰς συγκροτημένην κοινωνίαν αἱ καθ' ὑπαγόρευσιν πρωτογόνου ἀντιλήψεως τῆς ἐλευθερίας κινήσεις, οὐδέποτε μένουν ἀτιμώρητοι καὶ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τοὺς ἄλλους.

Ἂς μὴ ἀρκούμεθα λοιπὸν μόνον εἰς προπαγάνδαν αὐξήσεως τῆς ἀποταμιεύσεως, ἀλλ' ἂς ἐξαντλήσωμεν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἀληθοῦς καὶ γνησίας ἀποταμιευτικῆς συνειδήσεως.

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἡ ἵδρυσις Συνεταιριστικῆς Σχολῆς καὶ οἱ κατὰ τὰ ἐγκαίνια ταύτης ἀκουσθέντες βαθυστόχαστοι λόγοι τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, μαρτυροῦν βαθυτάτην ἀντίληψιν τῆς σημασίας τῆς συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως καὶ τῶν εὐρυτάτων ἐπιδράσεων αὐτῆς ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου.

Οἱ Συνεταιρισμοί, συστηματοποιοῦντες καὶ προάγοντες τὴν γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἐξοπλίζουν τὸν Ἕλληνα ἀγρότην, πολύτιμον ἐργάτην τῆς Ἑλληνικῆς γῆς καὶ δημιουργὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ πλούτου, μὲ ἰσχυρότατον ὅπλον, ἐλλόγου ἀσκήσεως τῆς δημιουργικῆς του προσπαθείας.

Δὲν ἦτο λοιπὸν δυνατόν, νὰ μὴ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον μεθοδικῆς διδασκαλίας, ὥστε ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐπιστημονικῆς παρατηρήσεως, νὰ αὐξηθῇ ἡ ἀπόδοσις θεσμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον τόσα ὀφείλει ἡ Ἑλληνικὴ ὕπαιθρος.

Θὰ ἦτο ἄδικον νὰ μὴ ἀναμνησθῶμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὴν συνεταιρικὴν κίνησιν τῆς χώρας ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ἀλέξανδρος Κοριζῆς, πρωτοπόρος εἰς μίαν ἰδέαν, ὁ ὁποία ἐξεκολάφθη εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος ὑπὸ τὴν δημιουργικὴν πνοήν του.

Ἡ ἵδρυσις τῆς Συνεταιριστικῆς Σχολῆς, φυσιολογικὴ ἐξέλιξις τῆς ἀνδρωθείσης συνεταιριστικῆς κινήσεως, συμπληρώνει εὐστοχώτατα τὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν πρόοδον τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ

Αἱ οἰκονομίαι, αἱ ὁποῖαι λόγῳ τῆς γενικῆς ἀνωμάλου καταστάσεως ἐπεβλήθησαν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, εὐστοχώτατα ἄλλωστε καὶ ἀπολύτως ἐπιβεβλημέναι, περικλείουν ἐκτὸς τοῦ ὠφελίμου σκοποῦ των καὶ μίαν ὑψηλὴν σκέψιν καθολικῆς πάντοτε ἐφαρμογῆς.

Πράγματι πολλοὶ ἐσυνήθισαν νὰ θεωροῦνν τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν εὐημερίαν, ὡς συνυφασμένην μὲ τὴν ἄσκοπον σπατάλην.

Ἡ περίεργος αὐτὴ νοοτροπία, χαρακτηριστικὴ ὑστεροῦντος πολιτισμοῦ, εἶναι ἰσοδύναμος πρὸς κατασπατάλησιν ἐνεργείας καὶ ἐξανέμισιν πλούτου, ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς τὸ σύνολον.

Διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ πλούτου αὐτοῦ ἐμόχθησε καὶ μοχθεῖ μεγάλος ἀριθμὸς ἀνθρώπων, διότι ὁ κάματος εἶναι τὸ μόνον τίμημα, ἀντὶ τοῦ ὁποίου παρέχει τὰ ἀγαθά της ἡ φύσις.

Καὶ δὲν ἀποτελεῖ ἀντινομίαν ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι μόνον ἡ ἀλόγιστος ἄνεσις, οὐδέποτε δὲ καὶ ἡ οἰκονομία, ἔχει κοινὰ σύνορα μὲ τὴν στέρησιν.

Τὴν στέρησιν ἀκριβῶς ἀπομακρύνει ἡ οἰκονομία καὶ εἶναι διὰ τοῦτο σύστημα, τὸ ὁποῖον πρέπει πάντοτε νὰ ἐφαρμόζεται.

Τόσῳ τὸ χειρότερον, ἐὰν καλούμεθα νὰ τὸ ἀκολουθήσωμεν ὑπὸ τραγικὰς διὰ τὸν κόσμον συνθήκας.

Θὰ ἔχωμεν εἰθισθῆ εἰς μίαν τακτικήν, ἡ ὁποία καὶ ἐν εἰρήνῃ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι μεγίστης χρησιμότητος.

ΑΠΟ ΜΗΝΟΣ ΕΙΣ ΜΗΝΑ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Α'. Ἵδρυμα Κοιν. Ἀσφαλίσεων

Κατὰ τὸ 1938 ἐπετεύχθη ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων εἰς τὰς περιφερείας Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἰουνίου 1939 ἤρξατο ἡ λειτουργία τῶν περιφερειακῶν Ὑποκ]των εἰς Πάτρας, Βόλον, καὶ Καλάμας.

Ἡ πραγματικὴ ἔναρξις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων συνετελέσθη, ὡς γνωστόν, ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1937, ἀλλ' αἱ μὲν εἰσφοραὶ ἀφεώρων τοὺς ἐργαζομένους εἰς ἐπιχειρήσεις ἀπασχολούσας πλείστας τῶν 5 μισθωτῶν, αἱ δὲ παροχαὶ ἐχορηγοῦντο μόνον εἰς τοὺς ἐκ τούτων πληττομένους ἐξ ἀτυχημάτων ἐργασίας.

Τὴν 1ην Ἀπριλίου 1938 ἤρξατο ἡ ὑπαγωγὴ εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ τῶν ἀπασχολουμένων εἰς μικρὰς ἐπιχειρήσεις (κάτω τῶν 5 μισθωτῶν). Μέχρι τέλους δὲ τοῦ ἔτους 1938 συνετελέσθη ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς ἰατρικῆς, φαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, καθορισθέντος καὶ τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας τοῦ Ἱδρύματος, δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ. Ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις, παρέχεται κατὰ κύριον λόγον εἰς ἐπὶ τούτῳ συσταθέντα ἰατρεῖα, ὑπὸ προσληφθέντων θεραπευτῶν, διαφόρων ἰατρικῶν εἰδικοτήτων.

Ἡ χορήγησις φαρμάκων ἐνεργεῖται διὰ μέσου πάντων τῶν φαρμακείων τῶν ἀσφαλιστικῶν κέντρων, κατ' εἰδικῶς ὀργανωμένον σύστημα.

Ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις παρεχομένη κατὰ τὸν νόμον 6298 εἰς μόνους τοὺς ἀμέσως ἠσφαλισμένους παρέχεται διὰ δημοσίων νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἰδιωτικῶν κλινικῶν, μεθ' ὧν τὸ Ι. Κ. Α. συνωμολόγησεν εἰδικὰς συμβάσεις. Ἐπίκειται ὅμως ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας ἰδίων τοῦ ἱδρύματος θεραπευτηρίων.

Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1938 ὑπήχθησαν εἰς τὰ Ὑποκ]τα τοῦ Ι. Κ. Α. Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ Θεσ]νίκης 315.100 μισθωτοί:

Ἤτοι ἄνδρες	236.174
γυναῖκες	77.926
	315.100

Κατὰ περιφερείας οἱ ἠσφαλισμένοι κατανέμονται:

Ἀθηνῶν	173.500
Πειραιῶς	90.600
Θεσσαλονίκης	51.000
	315.100

Τὸ ποσοστὸν τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν ἀνῆλθεν εἰς 25 ο]ο. Ἡ μέση δὲ ἡμερησία ἀμοιβὴ τῶν ἐργαζομένων ὑπελογίσθη:

Ἄρρενες	
Μαθητευόμενοι δραχ.	24,70
Ἐργάται »	77,94
Ὑπάλληλοι »	116,34
Θήλεις	
Μαθητευόμενοι δραχ.	20,21
Ἐργάτριαι »	38,03
Ὑπάλληλοι »	68,93

Ἡ κατανομὴ τῶν ἠσφαλισμένων κατὰ ἡλικίαν, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς στατιστικῆς ἐπεξεργασίας τῶν δελτίων ἀπογραφῆς 168.922 ἠσφαλισμένων, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡλικία	Ποσοστὸν ο]ο
— 15	1,56
15 - 19	17,82
20 - 24	17,69
25 - 29	18,21
30 - 34	12,41
35 - 39	10,14
40 - 44	7,02
45 - 49	5,06
50 - 54	3,84
55 - 59	3,02
60 - 64	1,86
65 —	1,83

Μέγα ποσοστὸν τῶν ἠσφαλισμένων (53,7 ο]ο) ἀποτελεῖται ἀπὸ νέους 15 - 29 ἐτῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι εὐνοϊκὸν διὰ τὸ Ι. Κ. Α. τόσον ἀπὸ ἀπόψεως τῶν χορηγηθησομένων συντάξεων, ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν παροχῶν ἀσθενείας.

Αἱ ἐξ εἰσφορῶν εἰσπράξεις τοῦ Ι. Κ. Α. ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ἀνῆλθον εἰς δραχ. 324.984.006, ἤτοι:

ἀπὸ 1-31]12]1937 δρχ.	9.719.784
» 1]1]38-31]12]38 »	315.264 219

Κατὰ τὸ 1938 διετέθησαν:

Παροχαὶ ἀσθενείας		
Ἀθηνῶν	15.067.500	
Πειραιῶς	10.062.648	
Θεσ]νίκης	3.885.966	
—	345.832	29.361.946
Παροχαὶ συντάξεως		76.777
Δαπάναι προληπτικῆς δράσεως		222.345
		29.661.068

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἔτυχον ἰατρικῆς περιθάλψεως 104.036 ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἠσφαλισμένοι, ἐξ ὧν 2356 ἐνοσηλεύθησαν εἰς νοσοκομεῖα κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον ὁπότε ἤρξατο ἡ παροχὴ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

Αἱ δαπάναι διοικήσεως ἀνῆλθον κατὰ τὸ 1938 εἰς δραχμὰς 20.524.828.

Τὸ Ι. Κ. Α. μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀσφαλιστικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ κλάδου ἀσθενείας καὶ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἐδημιούργησεν ἀποθεματικὰ κεφάλαια συντάξεως ἀνερχόμενα εἰς δραχμὰς 400.000.000 περίπου.

Β'. Κλαδικοὶ Ἀσφαλιστικοὶ Ὀργανισμοί.

Τὰ κλαδικὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα, λόγῳ σχετικῶν πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐξασφαλίσει ἐκ μέρους τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἕνεκα ἐλλείψεως πεποιθήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ νέου θεσμοῦ δὲν ἐδέχθησαν τὴν συγχώνευσίν των εἰς τὸ Ι.Κ.Α καὶ λειτουργοῦν ὡς ἀνεξάρτητα νομικὰ πρόσωπα ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ κράτους.

Οἱ ὑπὸ τῶν κλαδικῶν ταμείων ἠσφαλισμένοι κατ' ἐπάγγελμα ἀνήρχοντο κατὰ τὸ 1938 εἰς 718, 847 πρόσωπα, περιλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὸ Ι.Κ.Α., κατανεμόμενα ὡς ἀκολούθως:

Ἐπαγγέλματα	Ταμεῖα	Ἠσφαλισμένοι
Α'. Μισθωτοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἐργάται.		
Βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων	3	4.365
Ἐμπορικῶν »	5	1.560
Σιδηροδρομικῶν »	17	9.871
Τροχιοδρομικῶν »	4	3.972
Ἐπιχειρήσεων Φωτεισμοῦ	3	2.856
Τραπεζῶν	9	9.156
Νομικῶν Πρόσ. Δημοσίου Δικαίου	3	1.333
Ὑπάλληλοι καὶ συντάκται ἐφημερίδων	4	637
Ἐργάται θαλάσσης	1	25.500
Ὑπάλληλοι καὶ ἐργάται λιμένων	5	3.371
Ἐργάται μεταλλείων	18	7.600
Ἐργάται Τύπου	3	17.484
Δημόσιοι ὑπάλληλοι	—	58.893
Στρατιωτικοὶ	—	22.905
Καπνεργάται	1	36 177
Μυλεργάται	1	1.884
Ἀρτεργάται	1	6.500
Ὑπάλληλοι ξενοδοχείων ὕπνου	1	1.500
Ὑπάλληλοι καὶ ἐργάται ἠσφαλισμένοι εἰς Ι. Κ. Ἀσφαλίφεων	1	292.253
Β'. Αὐτοτελῶς ἐργαζόμενοι.		
Ἠθοποιοὶ - μουσικοὶ	1	602
Δικηγόροι	1	13.700
Κληρικοὶ	1	7.800
Ἐκτελωνισταὶ	1	949
Ἐργολῆπται	1	4.283
Ὑγειονομικοὶ	1	9.263
Αὐτοκινητισταὶ	1	22.497
Σμυριδορύκται	1	350
Ἐφημεριδοπῶλαι	2	394
Χρηματισταὶ	1	193
Βιοτέχναι	1	125.000
Ἔμποροι	1	25.000
	93	718.847
Ἄνευ τῶν τοῦ Ι. Κ. Α.		292.253
		426.594

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω εἶναι ἐμμέσως ἠσφαλισμένα ἀκόμη 898557 πρόσωπα τὰ μέλη οἰκογενειῶν τῶν ἠσφαλισμένων.

Κατὰ κινδύνους οἱ ἀμμέσως καὶ ἐμμέσως ἠσφαλισμένοι κατανέμονται: (βλέπε εἰς ἑπομένην σελίδα σχετικὸν πίνακα τῶν ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἠσφαλιμένων κατὰ κινδύνου τὸ 1938.

Ἤτοι τὸ σύνολον τῶν ἀμέσως καὶ ἐμμέσω; ἠσφαλισμένων ἀνήρχετο κατὰ τὸ τέλος 1938 ὡς ἀνωτέρω εἰς 1.517.404.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων ἀνέρχεται εἰς 150· ἐκ τούτων 93 ταμεῖα περὶ ὧν, ὁ ἐν τοῖς προηγουμένοις, κατ' ἐπάγγελμα πίναξ, ἐνεργοῦν κυρίαν ἀσφάλισιν 52, δέ ἐπικουρικήν. Τὰ τελευταῖα ταῦτα παρέχουν συμπληρωματικὰς παροχὰς εἰς πρόσωπα, ἅτινα εἶναι ἠσφαλισμένα καὶ εἰς τὰ ἐνεργοῦννα κυρίαν ἀσφάλισιν ταμεῖα.

Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ὁπωσδήποτε ἠσφαλισμένων ὑπολογίζεται εἰς 1.808.762 ἐξ ὧν 757936 πρόσωπα εἶναι ἀμέσως ἠσφαλισμένα καὶ 1.050.826 ἐμμέσως ἠσφαλισμένα μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Τὰ ἐτήσια ἔσοδα τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν ἀνῆλθον κατὰ νὸ 1938 εἰς 2.293.522.000 αἱ δαπάναι καὶ ἀσφαλιστικαὶ παροχαὶ εἰς 1.030.485.000.

Κατωτέρω παρέχομεν συγκριτικὴν ἀνάλυσιν τῶν ἐσόδων καὶ δαπανῶν τῶν πλείστων ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν κατὰ τὰ ἔτη 1936, 1937 καὶ 1938 μὴ περιλαμ-

βανομένου τοῦ Ἱδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

	1936	1937	1938
Ἀσφαλιστικοὶ Ὀργανισμοὶ	105	115	132
Ἠσφαλισμένοι	243.233	380.739	380.739
ΕΣΟΔΑ			
Εἰσφοραὶ ἠσφαλισμένων	430.447.767	504.022.117	661.865.239
» ἐργοδοτῶν	195.755.747	204.006.386	438.819.712
Κοινωνικὴ εἰσφορὰ	273.925 569	336 901.538	444.720.639
Πρόσοδα περιουσίας	265.901.327	303.553.870	283.548.857
Διάφορα ἔσοδα	19.596.122	81.471.551	73.775.000
	1185.626.532	1429.955.462	1902.729.447
ΠΑΡΟΧΑΙ - ΔΑΠΑΝΑΙ			
Συντάξεις	446.873.590	485.813.664	547.586.570
Βοηθήματα	190.770.057	224.830.488	193.289.064
Παροχαὶ ἀσθενείας	65.855.076	87.237.331	99.047.018
» ἀνεργίας	29.349.160	13 629.372	16.641.326
Δαπάναι διοικήσεως	57.262.374	59 544.370	92.141.954
Διάφοροι δαπάναι	39.147.905	52.070.231	51.065.482
	829.258.162	903.125.456	999.771.414
Ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον	356.368.370	526.830.006	902.958.033
	1185.626.532	1429.955.462	1902.729.447

Κατὰ συνέπειαν ἡ χρῆσις 1936 ἀφῆκεν ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον δρχ. 356368370, ἡ χρῆσις 1937 δρχ. 526850006 καὶ ἡ χρῆσις 1938 δρχ. 902958038.

Τὰ ἔσοδα τῶν κλαδικῶν ταμείων εἶναι σχετικῶς ηὐξημένα ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἔσοδα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὀφείλεται δὲ τοῦτο κυρίως, εἰς τὰς προσόδους τῆς κεκτημένης περιουσίας αὐτῶν, εἰς τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς κοινωνικῆς εἰσφορᾶς, ἥτις ἐπιβαρύνει ὡς γνωστὸν συνήθως, τὴν κατανάλωσιν κατ' εὐθεῖαν καὶ τέτος εἰς τὸ ηὐξημένον ποσοστὸν τῆς εἰσφορᾶς τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν. Πράγματι τὸ ἄθροισμα τῶν δύο εἰσφορῶν πολλάκις ἀνέρχεται εἰς 12 ο)ο τοῦ μισθοῦ (π.χ. Ταμεῖα Καπνεργατῶν, Τράπεζα Ἀθηνῶν, Προσωπικοῦ Ἑλλην. Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας, Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Μεταφορῶν κλπ.) ἢ καὶ περισσότερον (Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων 14 ο)ο Ταμεῖον Προσωπικοῦ Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας ἡ Ἐθνικὴ 16 ο)ο).

Ἡ περιουσιακὴ κατάστασις τῶν πλείστων ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν τῶν ὁποίων τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα περιελάβομεν εἰς τὸν προηγούμενον πίνακα ἐμφανίζεται κατωτέρω συγκριτικῶς διὰ τὰ ἔτη 1936, 1937 καὶ 1938.

	1936	1937	1938
Ἀσφαλιστικοὶ Ὀργανισμοὶ	105	115	132
Ἠσφαλισμένοι	243.233	380.739	426.594
ΕΝΕΝΓΗΤΙΚΟΝ			
Μετρητὰ		20.118.248	39.574.715
Καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις			
Ὄψεως	797.207 895		1080.475.926
Προθεσμίας		862.618.823	184 349.857
Χρεόγραφα	1480.213.157	1577.121.484	1662.581.571
Ἀξίαι πρὸς εἴσπραξιν	— —	8.581.880	11 053.767
Δάνεια	1402.066.201	1634.450.711	1871.749.309
Ἀπαιτήσεις	317.617.855	351.380.664	526.126.833
Ὑλικὰ	— —	1.120.556	7.150.795
Ἀκίνητα	428.069.418	698.866.649	733.019.410
Ἐγκαταστάσεις	7.790.972	8.293.236	17.290.955
	4432.865.498	5162.552.251	6133.382.108
ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Ὑποχρεώσεις	709.193.964	860.050.343	929.360.136
Καθαρὰ περιουσία	3723.671.534	4302.501.908	5238.087.919*
	4432.865 498	5162.552.251	6133.382.108

* Ἡ διαφορὰ ὀφείλεται εἰς ἀνοίγματα διαχειρίσεως.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων προκύπτει αὔξησις τῆς καθαρᾶς περιουσίας τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν ἀπὸ 4.302.501.000 τῷ 1937, εἰς δραχ. 5.238.087.000 τῷ 1938, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ αὔξησις τῶν ἠσφαλισμένων ἀπὸ 380.737 τῷ 1937 εἰς 426594 τῷ 1938.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1938 συνεπληρώθη ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη συσταθέντων Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων. Οὕτω ἠρξατο ἡ λειτουργία τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν, τὸ ὁποῖον περιέλαβε μέχρι τέλους τοῦ 1938 ἠσφαλισμένους 113261 προχωρεῖ δὲ καὶ ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὑπαχθησομένων εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων.

Διὰ τοῦ Α.Ν. 1527)1938 ἱδρύθη τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων κατὰ τῶν κινδύνων τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου, τοῦ ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει ἐργαζομένου προσωπικοῦ. Τοῦ Ταμείου τούτου κύριοι πόροι εἶναι αἱ εἰσφοραὶ τῆς Ἑταιρείας 4 ο)ο καὶ τοῦ προσωπικοῦ 2 ο)ο ἐπὶ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν. Ὁ νόμος οὗτος κατήργησεν ὁλοσχερῶς τὸν Α.Ν. τῆς 21 Νοεμβρίου 1935, ὅστις ἐρρύθμιζε τὸ αὐτὸ ζήτημα.

Ἀξιομνημόνευτος εἶναι ἐπίσης ὁ Α. Ν. 1495)1938, ὅστις χαρακτηρίζει πάντας τοὺς Ὀργανισμοὺς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ὡς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἐπεκτείνει δὲ καὶ τούτους τὴν ἁρμοδιότητα τὴν ὑπὸ τοῦ Ν. 6298 «Περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων προβλεπομένων Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων».

(Τὰ στοιχεῖα ἐλήφθησαν ἐκ δημοσιεύματος τοῦ Α.Ο.Σ. «Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία κατὰ τὸ 1938» καὶ ἐκ τῆς «Οἰκονομικῆς Ἐπετηρίδος τῆς Ἑλλάδος 1938», μελέτη κ. Σπ. Α. Βελιανίτου, Δ)τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας).

Πίνας ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἠσφαλισμένων κατὰ κινδύνου τὸ 1938.

Ἠσφαλισμένοι	*Ἀμέσως*	*Ἐμμέσως*
1) Ἐναντίον πάντων τῶν κινδύνων (ἀναπηρία, γῆρας, θάνατος, ἀσθένεια, μητρότης καὶ ἀνεργία).—Καπνεργάται, Μυλεργάται, Ἀρτεργάται.	44.561	55.701
2) ἐναντίον τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου (ἁπλαῖ παροχαί, ἐφ' ἅπαξ καὶ περιοδικαὶ) καὶ τῆς ἀσθενείας.—Σιδηροδρομικοί, Ἐργάται λιμένων, Τραπεζιτικοί.	14.550	18.131
3) Ἐναντίον τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου (περιοδικαὶ παροχαὶ) καὶ τῆς ἀσθενείας.—Κεραμοποιοί, Πλυνθοπλάσται, Σιδηροδρομικοί, Τροχιοδρομικοί, Τραπεζιτικοί, Ἐργάται θαλάσσης, Ἠθοποιοί, ἠσφαλισμένοι εἰς Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.	306.333	382.916
4) Ἐναντίον τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου (περιοδικαὶ παροχαί), τῆς ἀνεργίας.—Συντάκται ἐφημερίδων, Ἐργάται Τύπου.	1.907	1.371
5) Ἐναντίον τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου (ἐφ' ἅπαξ καὶ περιοδικαὶ παροχαί) —Ἐργάται θαλάσσης καὶ λιμένων, Δημόσιοι ὑπάλληλοι, Στρατιωτικοί.	107.498	134.372
6) Ἐναντίον τῆς ἀναπηρίας κλπ. (περιοδικαὶ παροχαί).—Ἐργάται καὶ Ὑπάλληλοι Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων, Σιδηροδρομικοί, Ἐργάται καὶ Ὑπάλληλοι φωτισμοῦ, Τραπεζιτικοί, Ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, Ἐργάται Τύπου, Στρατιωτικοί, Δικηγόροι, Κληρικοί, Ἐκτελωνισταί, Ἐργολῆπται, Ὑγειονομικοί, Αὐτοκινητισταί, Ἐφημεριδοπῶλαι, Χρηματισταί, Σμυριδορῦκται, Βιοτέχναι.	235.753	294.690
7) Ἐναντίον τῆς ἀσθενείας.—Ἠθοποιοί, Ἐργάται καὶ Ὑπάλληλοι Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων, Ὑπάλληλοι ξενοδοχείων ὕπνου.	1.500	1.875
8) Ἐναντίον ἐπαγγελματικῶν νόσων καὶ ἀτυχημάτων.—Ἐργάται μεταλλείων.	2.976	3.720
9) Ἐναντίον τῶν ἐπαγγελματικῶν νόσων, τοῦ ἀτυχήματος καὶ τῆς ἀσθενείας.—Ἐργάται μεταλλείων.	4.624	5.780
	718.847	898.557

Η ΡΟΣΣΙΑ ΕΝ ΤΗ ΒΑΛΤΙΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λιτείας καὶ τὰ λοιπὰ Σκανδιναυϊκὰ Κράτη νὰ παρέμβουν φιλικῶς ἐν Μόσχᾳ ὑπὲρ τῆς Φιλανδίας, τὴν 14ην Ὀκτωβρίου αἱ διαπραγματεύσεις, προσκόψασαι ἄγνωστον εἰς τίνα ἐμπόδια, διεκόπησαν καὶ ἡ Φινλανδικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπανῆλθεν ἄπρακτος εἰς Helsinki. Εὐθὺς κατόπιν συνῆλθε τὴν 18ην καὶ 19ην Ὀκτωβρίου ἐν Στοκχόλμῃ διάσκεψις τῶν τεσσάρων Σκανδιναυϊκῶν Κρατῶν καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ὅπως συνεχισθῇ ἡ αὐστηρὰ οὐδετερότης, ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ στενὴ συνεργασία των. Τὴν ἑσπέραν τῆς 21ης Ὀκτωβρίου ἡ Φινλανδικὴ ἀντιπροσωπεία ἀνεχώρει πάλιν εἰς Μόσχαν, μέχρι δὲ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφεται τὸ παρὸν ἄρθρον οὐδὲν εἰσέτι ἐγνώσθη περὶ τῆς πορείας τῶν συνεννοήσεων. Πάντως ἡ Φινλανδία, ἐνισχυομένη καὶ ἐκ τῆς στάσεως τῶν λοιπῶν Σκανδιναυϊκῶν Κρατῶν, φαίνεται ἀποφασισμένη νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ διὰ τῶν ὅπλων ἀκόμη τὰ δικαιώματά της.

Ἐκ τῶν ἄνω δυνάμεθα εὐκόλως νὰ συναγάγωμεν ποῖαι εἶναι αἱ ρωσσικαὶ ἐπιδιώξεις: ὁ πλήρης καὶ ἀπόλυτος ἔλεγχος εἰς τὴν Βαλτικὴν ἀποκλειομένης ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπιρροῆς πάσης ἄλλης δυνάμεως. Ἤδη διὰ τῶν προσφάτων συμφωνιῶν μετὰ τῆς Ἐσθονίας, τῆς Λεττονίας καὶ τῆς Λιθουανίας ἡ Ρωσσία θὰ ἀσκεῖ οὐσιαστικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ συμπαγοῦς ἐκτάσεως 170.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων (μῆκος 600 χιλ., μέγιστον πλάτος 400 χιλ.). κατοικουμένης ὑπὸ πληθυσμοῦ 6 ἑκατομμυρίων κατοίκων περίπου. Ἐὰν δὲ, μιμηθῇ τὰ Βαλτικὰ Κράτη καὶ ἡ Φινλανδία τότε ἡ ρωσικὴ ἐπιρροὴ θὰ ἐκτείνεται ἐπὶ 560.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων περίπου κατοικουμένων ὑπὸ πληθυσμοῦ ἐγγίζοντος τὰ 10 ἑκατομμύρια.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη ποῖα ὀφέλη θὰ ἀποκομίσῃ ἡ Ρωσσία ἐκ τῆς ἐξαπλώσεως ταύτης. Ἀνεξαρτήτως τῆς εὐκαιρίας ἡ ὁποία δίδεται εἰς τοὺς μπολσεβίκους ὅπως σοβιετοποιήσουν καὶ τὰς βαλτικὰς χώρας καθ' ὃν περίπου τρόπον ἐνήργησαν εἰς τὸ κυριευθὲν τμῆμα τῆς Πολωνίας, τὸ γεγονὸς τῆς ἐγκαταστάσεως ρωσσικῶν βάσεων εἰς τὴν Βαλτικήν, καὶ σπουδαίαν οἰκονομικὴν ἔτι δὲ σπουδαιοτέραν πολιτικὴν καὶ στρατηγικὴν σημασίαν ἔχει.

Ὄντως, τὰ Βαλτικὰ Κράτη, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως μὲν τῆς παραγωγῆς, ἐμφανίζοντα ὅ,τι περίπου καὶ ἡ Ρωσσία, δηλαδὴ προϊόντα γεωργικά, κτηνοτροφικά, δασικὰ καὶ ἁλιευτικὰ κατὰ κύριον λόγον, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ κοιτάσματα σιδήρου ἀξιόλογα μόνον ἐν Φινλανδίᾳ, θὰ ἀποτελέσουν διὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὴν ρωσσικὴν οἰκονομίαν ἁπλῆν προσθήκην εἰς τὴν τεραστίαν ἐν ἀναλογίᾳ ρωσσικὴν παραγωγήν. Σημαντικώτερα ὅμως εἶναι τὰ ὅσον ἀφορᾷ τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα παρεχόμενα εἰς τὴν Ρωσσίαν πλεονεκτήματα διὰ τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον αὐτῆς. Μέχρι τοῦδε ὁ μόνος ἐν τῇ Βαλτικῇ ρωσικὸς λιμὴν ἦτο ὁ τοῦ Λένινγραδ, εἰς τὸν μυχὸν τοῦ φινλανδικοῦ κόλπου, καλυπτόμενος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος ὑπὸ πάγων. Εἰς τὸ ἑξῆς ἡ Ρωσία θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν της τὸν περίφημον λιμένα τῆς Ρίγας καὶ τοὺς ἀξιολογους λιμένας τοῦ Tallinn (Reval), Baltiski, Haapsalu, Pärnu (Pernau), Ventspils (Windau) καὶ Liepaja (Libau), οἵτινες ἀποτελοῦν τὰ φυσικὰ τέρματα τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ρωσσίας προερχομένων μεγάλων σιδηροδρομικῶν ἀρτηριῶν χρονολογουμένων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Τσάρων. Συγκεκριμένως εἰς τοὺς λιμένας Tallinn, Baltiski καὶ Haapsalu καταλήγει ἀπ' εὐθείας ἡ ἐκ Λενινγραδ μεγάλη σιδηροδρομικὴ γραμμή. Ὁ λιμὴν Pärnu συνδέεται σιδηροδρομικῶς μὲ τὸν παραμεθόριον τῆς Ἐσθονίας ρωσικὸν συγκοινωνιακὸν κόμβον Pskow. Εἰς Ρίγαν καὶ Ventspils τερματίζονται αἱ σπουδαῖαι ἀρτηρίαι ἐκ Pskow καὶ Velikiye-Louki, εἰς Liepaja δὲ ἡ ἀρτηρία ἐκ Μίνσκ καὶ Βίλνας. Προβλέπεται ἡ ἐκ νέου λειτουργία τῆς ἐπὶ μακρὸν ἐγκαταλειφθείσης ὑπὸ τῶν Λιθουανῶν δευτερευούσης γραμμῆς Dangavrits (Dunaburg)— Rokiskis —Siauliai (Schaulen)—Liepaja. Ἐπίσης ἡ μεγάλη ἐγκαρσία ἀρτηρία Leningrad—Pskow — Wilno — Βαρσοβία ἀνακτᾶ τὴν πρὸ τοῦ 1914 ἐξαιρετικὴν σημασίαν της. Ἐκτὸς τῶν ἄνω σιδηροδρομικῶν γραμμῶν δέον νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει καὶ αἱ ποτάμιαι, κυρίως δὲ οἱ πλωτοὶ ποταμοὶ Wilija-Njemen, ἐν Λιθουανίᾳ καὶ Düna ἐν Λεττονίᾳ, σπουδαιότατοι διὰ τὴν κίνησιν φορτηγίδων καὶ μεταφορὰν ἀνεξόδως κορμῶν δένδρων. Τέλος εἰς ἣν περίπτωσιν ὑποκύψῃ καὶ ἡ Φινλανδία, οἱ λιμένες αὐτῆς Viborg καὶ Hesnski, ὁ λιμὴν Petschenga ἐν τῇ Λευκῇ Θαλάσσῃ καὶ αἱ σιδηροδρομικαὶ αὐτῆς γραμμαί, πρόσθετον ὠφέλειαν θὰ κομίσουν εἰς τὸ ρωσσικὸν ἐμπόριον.

Ἀπὸ τῆς πολιτικοστρατιωτικῆς ἐξ ἄλλου πλευρᾶς, ἡ κυριαρχία τῆς Ρωσσίας ἐν τῇ Βαλτικῇ θὰ καταστήσῃ τὴν σοβιετικὴν ἀπειλὴν καταθλιπτικωτέραν. Κάτοχος τῶν νησίδων τοῦ Φινλανδικοῦ κόλπου, τῶν προασπιζουσῶν τὸν κόλπον τῆς Ρίγας νήσων Saaremaa καὶ Hiiumaa, αἵτινες θὰ ὀχυρωθοῦν, τῶν ἰσχυρῶν ἐσθονικῶν καὶ λεττονικῶν λιμένων, ἐνδεχομένως δὲ καὶ τῶν φινλανδικῶν λιμένων ἢ καὶ τῶν 75 χιλ. μόνον ἀπεχουσῶν τῆς Στοκχόλμης νήσων Aland, θὰ εἶναι βορειοδυτικῶς ἡ Ρωσσία ἀπαραβίαστος, εἰς θέσιν τοὐναντίον νὰ ἐπιβάλῃ εἰς πᾶσαν περίστασιν τὴν θέλησίν της εἰς τὴν Σουηδίαν, καὶ νὰ πιέσῃ δι' αὐτῆς ἐμμέσως καὶ τὰ ἕτερα δύο Σκανδιναυϊκὰ Κράτη.

Βλέπομεν ἐκ τῶν ἄνω ὅτι τὸ πρὸ δύο αἰώνων τεθὲν εἰς τὸν Μέγαν Πέτρον, ζωτικὸν διὰ τὴν ἐστερημένην θαλασσῶν χώραν του, ζήτημα τοῦ «ἀνοικτοῦ παραθύρου» ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς, ἐπανέρχεται πάλιν ἐπὶ τάπητος, μὲ ηὐξημένην ὀξύτητα.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ δημοσίευσις τῶν ὑπὸ τύπον μαθημάτων ἄρθρων τοῦ κ. Pierre Francelin «Στοιχειώδεις Γνώσεις περὶ Τραπεζῶν» λόγῳ πληθώρας ὕλης καὶ τῶν γνωστῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου περιορισμῶν, ἀναβάλλεται διὰ δύο ἢ τρία φύλλα.

ΠΟΛΥΦΩΤΑ

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ = ΜΟΝΟΦΩΤΑ = ΑΜΠΑΖΟΥ

Ο ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ

ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πρὸς τὰ Μέλη

ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ - ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΚΤΗΜΑΤ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΑΘΗΝΑΣ

Κύριοι,

Ἀγόμενοι ἐκ τῆς σκέψεως τῆς διαδόσεως τῶν προϊόντων τῆς Βιομηχανίας μας καὶ διὰ μέσου τῶν σοβαρωτέρων Προμηθευτικῶν Συνεταιρισμῶν Ἑλλάδος, οἷος τυγχάνει καὶ ὁ ὑμέτερος, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν μὲ τοὺς πλέον εὐνοϊκοὺς δι' ὑμᾶς ὅρους, προμηθευόμενοι ἀπ' εὐθείας παρ' ἡμῶν τὰ πολύφωτά σας.

Ἐπιπροσθέτως, πρὸς διευκόλυνσίν σας ἀναλαμβάνομεν τὴν παρ' εἰδικοῦ προσωπικοῦ ἀποστολὴν καὶ τοποθέτησιν τῶν προμηθευομένων, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως, τόσον διὰ τὰς Ἀθήνας ὅσον καὶ τὸν Πειραιᾶ.

Διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ἔκθεσίν μας ἐν *Πειραιεῖ*, ἡ εὐκολωτέρα συγκοινωνία εἶναι ἡ διὰ τῶν αὐτοκινήτων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, τὰ ὁποῖα σταθμεύουν πρὸ τῆς ἐκθέσεώς μας, ζητοῦντες στάσιν *Γωνία Ἡφαίστου* καὶ *Βασ. Κωνσταντίνου* (πρώην Σωκράτους) Πειραιᾶ.

Μετὰ τιμῆς

ΗΛΙΑΣ Μ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΤΕΝΥ ΚΟΣΣΕΝ 10 — ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΗΛ. 40.741

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

Ἡ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἀρξαμένη βελτίωσις τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος, περιωρίσθη κατὰ τὸ θέρος, συνεπείᾳ τῆς προηγηθείσης τοῦ πολέμου ζωηρᾶς ἀνησυχίας. Ἅμα τῇ κηρύξει τοῦ πολέμου ὅμως, παρετηρήθη ἀθρόον ρεῦμα παραγγελιῶν εἰς τὰ ἐργοστάσια, ὀφειλόμενον ἐν μέρει εἰς τὴν πρόωρον κάπως ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἐξεδηλοῦτο μεγάλη ζήτησις ἐξ Εὐρώπης καὶ τῶν χωρῶν, αἵτινες μέχρι τοῦδε ἐπρομηθεύοντο ἀγγλικά, γαλλικὰ καὶ γερμανικὰ προϊόντα. Ἐξ ἄλλου, ἐσημειώθη, ἀρχομένου τοῦ Σεπτεμβρίου, ἀπότομος ἀνατίμησις τῶν πρώτων ὑλῶν, κατόπιν ὅμως ἡ ἄνοδος τῶν τιμῶν ἦτο ὁμαλωτέρα. Ἐκ τῶν δοθεισῶν παραγγελιῶν, πάντες οἱ βιομηχανικοὶ κλάδοι ἀπεκόμισαν ὠφέλειαν. Ἐπὶ παραδείγματι, ἤδη ἡ παραγωγὴ τῶν χαλυβουργείων ἔφθασεν εἰς τὰ 80ο/ο τῆς ἀποδοτικότητος αὐτῶν, εἶναι δὲ πολὺ μεγαλυτέρα τῆς σημειωθείσης παραγωγῆς κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν διάστημα ἀπὸ τῶν μέσων Σεπτεμβρίου 1937, ἡ παραγωγὴ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ηὔξησεν αἰσθητῶς, οἱ σιδηρόδρομοι ἤρχισαν προβαίνοντες εἰς μεγάλας παραγγελίας διὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ τροχαίου ὑλικοῦ των καὶ τὰ ἐργοστάσια κατασκευῆς αὐτοκινήτων ἐπαρουσίασαν σημαντικὴν ἔντασιν δραστηριότητος. Κατόπιν τούτου προεβλέπετο, ὅτι ὁ ἐπίσημος δείκτης βιομηχανικῆς παραγωγῆς τοῦ Federal Reserve Board βάσις 1923 - 1925=100) θὰ ἀνήρχετο τὸν Σεπτέμβριον 1939 εἰς 110, ἔναντι 102 τὸν Αὔγουστον καὶ 92 τὸν παρελθόντα Μάϊον.

Αἱ ἀμερικανικαὶ ἀρχαί, ἐπὶ τῇ ἐκρήξει τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, προέβησαν εἰς τὴν λῆψιν διαφόρων οἰκονομικῶν μέτρων. Μεταξὺ ἄλλων, ἀνηγγέλθη ἡ σύστασις μιᾶς γενικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀμερικανῶν τραπεζιτῶν, ἥτις θὰ χρησιμεύσῃ ὡς σύνδεσμος μεταξὺ τῆς χρηματαγορᾶς, τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἀποθεματικῆς Τραπέζης καὶ τῶν κυβερνητικῶν ὀργανισμῶν. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου, ἐπιδιώκεται νὰ δυνηθοῦν οἱ οἰκονομικοὶ ὀργανισμοὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς κρίσεως ἀναφυόμενα προβλήματα. Ἐπίσης, λήγοντος τοῦ Αὐγούστου, συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, τῆς ὁποίας ἀποστολὴ θὰ εἶναι νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ἐπιθέσεις τῶν κερδοσκόπων κατὰ τῶν ξένων νομισμάτων καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς λίρας. Συναφῶς, δέον νὰ λεχθῇ, ὅτι τὸ ἀμερικανικὸν θησαυροφυλάκιον, δι' ἐπισήμου ἀνακοινώσεώς του κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐδήλωσεν, ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ ἰσχύουσαν τὴν τριμερῆ νομισματικὴν συμφωνίαν, ὅτι ἀναγνωρίζει τὰς ἐξαιρετικὰς συνθήκας, αἵτινες ἠνάγκασαν τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν νὰ ἐπιβάλουν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγμάτων καὶ ὅτι, ὡς ἐν τῷ παρελθόντι, θὰ συνεχισθῇ ἡ ἀγοραπωλησία χρυσοῦ μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ἐξ ἄλλου ἐγνώσθη, ὅτι, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δυσμενοῦς ἐπιδράσεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἐπὶ τῆς ἀμερικανικῆς γεωργικῆς οἰκονομίας, συνεστήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς γεωργίας συμβουλευτικὴ ἐπιτροπή, ἵνα γνωματεύῃ ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν γεωργικὴν οἰκονομίαν κυβερνητικῶν μέτρων. Συγκεκριμένως, ὅσον ἀφορᾶ τὸν σῖτον, ἀνεμένετο σύντομος ἐπανάληψις τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν ἐξαγωγῶν σίτου, κυρίως εἰς τὴν Κεντρικὴν Νότιον Ἀμερικήν, ἀλλ' εἰς λίαν περιωρισμένην κλίμακα.

Λήγοντος τοῦ Σεπτεμβρίου, ὁ Πρόεδρος Roosevelt ὑπέβαλε πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Γερουσίαν νομοσχέδιον περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ νόμου περὶ οὐδετερότητος. Εἰδικῶς, διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, προτείνεται ἡ ἄρσις τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξαγωγῆς ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων εἰς τοὺς ἐμπολέμους. Πιστώσεις, διαρκείας τριμήνου, κατ' μέγιστον ὅριον, μὴ ἀνανεώσιμοι, θὰ δύνανται νὰ χορηγηθοῦν εἰς τοὺς προμηθευομένους ἀμερικανικὰ πολεμικὰ εἴδη ἐμπολέμους, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως, ὅπως ἡ παραλαβὴ τῶν παραγγελθέντων εἰδῶν ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν γίνῃ πρὸ τῆς φορτώσεώς των, ἐνεργηθῇ δὲ ἡ μεταφορὰ οὐχὶ διὰ πλοίων ἀμερικανικῶν, ἀλλὰ διὰ πλοίων τῶν ἀγοραστῶν. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, μετὰ μακρὰς συζητήσεις, ἀνεμένετο νὰ ψηφισθῇ περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου.

ΓΑΛΛΙΑ

Ὅταν, ἀρχομένου τοῦ Σεπτεμβρίου, ἡ κατάστασις πολέμου ἐκηρύχθη μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας, πρῶτον μέλημα τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξεν ἡ κινητοποίησις τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Εὐθὺς ὅμως ὡς οἱ κληθέντες ὑπὸ τὰ ὅπλα ἤρχισαν συγκεντρούμενοι εἰς τὴν μεθόριον πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς χώρας καθῆκον τῶν ἀρχῶν ἤδη ἦτο νὰ μεριμνήσουν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ μετώπου εἰς τὰ μετόπισθεν, πρὸς διατήρησιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς γραμμῆς τῶν μαχομένων στρατιῶν. Ἐπὶ τίνων βάσεων ἐστηρίχθη ἡ οὕτω πως ἐγκαινιασθεῖσα πολεμικὴ οἰκονομία; Ὁ κ. Reynaud καθώρισε σαφῶς τὰς βασικὰς αὐτὰς ἀρχὰς εἰπὼν ὅτι «ἐν καιρῷ εἰρήνης μὲν ἐπικρατεῖ ἐλευθερία, ἐν καιρῷ πολέμου, ὅμως ἰσχύει ὁ ἔλεγχος». Ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολεμου ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πλεῖστα ὅσα διατάγματα ἀποτελέσαντα τὰ θεμέλια τῆς γαλλικῆς πολεμικῆς οἰκονομίας.

Τὰ διατάγματα ταῦτα διαιροῦνται εἰς δύο κυρίως ὁμάδας: Ἐν πρώτοις ἐθεσπίσθη σειρὰ προστατευτικῶν μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς σταθερότητος τοῦ νομίσματος καὶ τῶν τιμῶν τῶν ἐμπορευμάτων. Γάλλοι πολῖται ἔχοντες εἰς τὴν κατοχὴν των ξένα περιουσιακὰ στοιχεῖα ἐκλήθησαν νὰ δηλώσουν αὐτὰ μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον, ἄλλως θὰ τιμωρηθοῦν διὰ φυλακίσεως ἐξ μηνῶν ἕως πέντε ἐτῶν. Ἡ ἀγορὰ ξένων χρεογράφων ἀπηγορεύθη κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἐπίσης ἀπηγορεύθη ἡ ὕψωσις τῶν τιμῶν ἄνω τοῦ ἐπιπέδου τῆς 1ης Σεπτεμβρίου, ἐξαιρέσει τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἅτινα θὰ τελοῦν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἕτερα δύο διατάγματα ἐπαγίωσαν κατ' ἀρχὴν τὰς πράξεις ταύτας, Τὸ μὲν ἓν ἀφεῶρα εἰς τὴν ἐπιβολὴν ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, προφανῶς μὲ τὸν σκοπὸν νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸ ὑφιστάμενον χάσμα μεταξὺ εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν, τὸ δὲ ἄλλο ἔταξεν ὅρια εἰς τὴν αὔξησιν κερδῶν καὶ μισθῶν. Ἐν συνόψει πάντα τὰ ἀνωτέρω μέτρα τείνουν νὰ περιφρουρήσουν τὴν κατὰ τὴν περίοδον ἐλευθέρας οἰκονομικῆς πολιτικῆς ὑφισταμένην ἰσορροπίαν καὶ νὰ προλάβουν τὰς πληθωριστικὰς τάσεις αἵτινες θὰ ἐξέθετον εἰς κίνδυνον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πολεμικῶν παραγγελιῶν. Ἑπομένως τὰ ρηθέντα διατάγματα ἐξησφάλισαν τὴν ἀναγκαίαν οἰκονομικὴν σταθερότητα.

Ἀκολούθως ἔδει, νὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέραν αὔξησιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Εἰς τοῦτο ἀπέβλεψεν ἡ ἐκδοθεῖσα δευτέρα σειρὰ διαταγμάτων. Μεταξὺ ἄλλων ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῶν βιομηχανιῶν αἱ ὁποῖαι εἶχον περιέλθει εἰς ἀταξίαν συνεπείᾳ τῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ προσωπικοῦ των, διὰ τὴν διάθεσιν τῶν συσσωρευθέντων ἀποθεμάτων βιομηχανικῶν προϊόντων, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπιταχθέντων ἐμπορευμάτων καὶ διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν πολεμικῶν παραγγελιῶν. Ἕτερον διάταγμα καθώρισε τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ νέου Ὑπουργείου Ἐξοπλισμῶν ὅπερ ἀνέλαβε τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀπαιτουμένου ὑλικοῦ πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων (ἐξαιρέσει τῆς ἐργασίας διὰ τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν) καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων βιομηχανιῶν τῶν παρεχουσῶν πρώτας ὕλας καὶ προϊόντα ἡμικατειργασμένα ἢ πλήρως κατειργασμένα διὰ πολεμικοὺς σκοπούς. Δυνάμει ἄλλων διαταγμάτων παρεσχέθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ ἐμπορίου ἡ ἐξουσιοδότησις νὰ ὀργανώσῃ, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν οἰκονομικῶν περιοχῶν τῆς χώρας, τὸ σύνολον τῆς γαλλικῆς παραγωγῆς, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν καταναλισκομένων ἀποθεμάτων πρώτων ὑλῶν, καὶ νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας.

Τὰ θεμέλια μόνον τῆς νέας τάξεως πραγμάτων ἐτέθησαν διὰ τῶν ἄνω διαταγμάτων. Ἡ ἀντικατάστασις τῆς οἰκονομικῆς ἐλευθερίας ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου θὰ δημιουργήσῃ μοιραίως πολύπλοκα προβλήματα. Ἀλλ' ἤδη τὸ κατὰ τὴν εἰρηνικὴν περίοδον ἐγκαινιασθὲν πρόγραμμα ἐντατικῶν ἐξοπλισμῶν προελείανε τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος πολεμικῆς οἰκονομίας. Ἐπὶ πλέον ἡ κυβέρνησις Daladier—Reynaud ἐκέρδισεν, ἤδη ἀπὸ τῆς εἰρηνικῆς περιόδου, τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους καὶ κατώρθωσε νὰ ἀναπτύξῃ τὴν παραγωγὴν διὰ τῆς ἐξασφαλισθείσης συνεργασίας πασῶν τῶν κοινωνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν τάξεων, εἰς τοῦτο δὲ κυρίως συνετέλεσεν ἡ γερμανικὴ ἀπειλή.

Ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου ὁ γαλλικὸς λαὸς ἐτήρησε χαρακτηριστικὴν ψυχραιμίαν. Δεῖγμα τῆς ψυχολογίας ταύτης εἶναι ὅτι δὲν παρετηρήθη πανικὸς ἀναλήψεως καταθέσεων ἀπὸ τὰς τραπέζας, ἁπλῶς μόνον οἱ καταθέται ἀπέσυρον τά, ὡς ἐκ τῶν δημιουργηθεισῶν συνεπείᾳ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπιστρατεύσεως συνθηκῶν, ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτοὺς ποσά. Αἱ τράπεζαι, χάρις εἰς τὸν ἀξιοσημείωτον βαθμὸν ρευστότητος αὐτῶν καὶ τὴν πρόθυμον συνδρομὴν τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, ἀντεπεξῆλθον εὐκόλως εἰς τὰς αἰτήσεις ταύτας ἀναλήψεων. Ἡ συνδρομὴ τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας δὲν περιωρίσθη εἰς τὴν ἀφειδῆ προεξόφλησιν ἐμπορικῶν γραμματίων· πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διατηρηθῇ ἡ ρευστότης τῆς χρηματαγορᾶς, ἡ τράπεζα ἔκαμεν ἐπίσης εὐρεῖαν χρῆσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ διατάγματος τῆς 17 Ἰουνίου 1938 παρεχομένου εἰς αὐτὴν δικαιώματος ρυθμιστικῆς παρεμβάσεως εἰς τὴν ἀγοράν.

Γενικῶς, δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ Γαλλία εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον ὑπὸ εὐνοϊκὰς οἰκονομικὰς συνθήκας. Τὸ νόμισμα ἦτο σταθερόν, ἡ παραγωγὴ ἠκολούθει τὴν ἀνιοῦσαν, αἱ τιμαὶ διετηροῦντο εἰς εὐσταθὲς ἐπίπεδον, τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου παρουσίαζε συνεχῆ καὶ αἰσθητὴν μείωσιν, τέλος δὲ τὰ δημόσια ἔσοδα ἦσαν ηὐξημένα.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Ἡ ὑπὸ τὰς σημερινὰς κρισίμους περιστάσεις διατήρησις τῆς ὁλλανδικῆς οὐδετερότητος, ἀπαιτεῖ σκληρὰς θυσίας ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους, τινὰ δέ, τῶν οἰκονομικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐκρίθη σκόπιμον νὰ ληφθοῦν, ἀπεδείχθησαν ἐπιζήμια, ἂν μὴ ὀλέθρια, διὰ πολλὰς ἐπιχειρήσεις. Γενικῶς ὅμως δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ σοβαρὰ τροπὴ τῶν γεγονότων, ἐγένετο δεκτὴ μετὰ παραδειγματικῆς ψυχραιμίας ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ. Οὐδαμοῦ παρετηρήθη πανικός, ἡ δὲ πρόσκλησις 15 ἡλικιῶν ἐφέδρων, συμπεριλαμβανομένης τῆς κλάσεως 1924, ἔλαβε χώραν ἠρέμως καὶ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀταξίας. Τὰ ἀποθέματα τροφίμων παραμένουν κανονικά, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις ἐμερίμνησε διὰ νὰ προληφθῇ ἡ ἀπόκρυψίς των. Εἰς τὸ λιανικὸν ἐμπόριον, δὲν ἐσημειώθη συρροὴ ἀγοραστῶν, πρὸς ἐνέργειαν προμηθειῶν, ὡς εἶχε συμβῆ τὸ 1914, καὶ αἱ τιμαὶ διετηρήθησαν εἰς τὰ παλαιὰ ἐπίπεδά των.

Εἰδικὰ οἰκονομικῆς φύσεως μέτρα εἰσέτι δὲν ἐλήφθησαν. Τὸ χρηματιστήριον τοῦ Ἀμστερνταμ, οὐδεμίαν ἡμέραν ἔκλεισε τὰς θύρας του, ἀλλ' ἡ διευθύνουσα ἐπιτροπὴ συνεχῶς παρηκολούθει τὴν κίνησιν τῶν τιμῶν. Ἐν τούτοις, δὲν ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον, ὅπως ἐπιβληθοῦν ἐλάχιστα ὅρια τιμῶν εἰς τὰς ὁμολογίας ἐθνικῶν δανείων ἢ εἰς ἄλλας ἀξίας. Τέλος, οὐδὲν ἐμπόδιον παρενεβλήθη εἰς τὴν ἀνάληψιν καταθέσεων ἐκ τῶν τραπεζῶν καὶ τῶν ταμιευτηρίων.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ὁλλανδίας ἀπεδείχθη ἀπολύτως εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν. Προσκαίρως ἐσημειώθη ἀσυνήθης ζήτησις ἀργυρῶν νομισμάτων, ἀλλ' ἡ Τράπεζα ἀντεπεξῆλθεν ἐπιτυχῶς εἰς τοῦτο, δὲν εὑρέθη δὲ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκδώσῃ νέαν ποσότητα νομισμάτων. Οὐχ ἧττον, συνεπείᾳ τῶν κρατικῶν ἀναγκῶν, παρετηρήθη σημαντικὴ αὔξησις τῶν κυκλοφορούντων τραπεζογραμματίων.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως καλύμματος εἰς χρυσόν, ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ὁλλανδίας παρέμεινεν ἀμετάβλητος. Τὸ φλορίνιον διετήρησε τὴν σταθερότητά του, παροδικῶς δὲ μόνον καὶ ἐν μικρᾷ κλίμακι τὸ ρυθμιστικὸν ταμεῖον συναλλάγματος ἐκλήθη νὰ παρέμβῃ πρὸς προστασίαν τοῦ νομίσματος. Τὸ φλορίνιον παρέμεινε συνδεδεμένον πρὸς τὴν ἀγγλικὴν λίραν. Ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν νομισμάτων εἰς χρυσὸν ἐσημείωσεν ἐλαφρὰν μόνον ὕψωσιν, οὕτω δὲ ἐπιβολὴ περιορισμῶν ἐπὶ τῶν πράξεων εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα δὲν κατέστη ἀναγκαία.

Ἐν τῇ χρηματαγορᾷ, τὰ ἐπιτόκια ἐσημείωσαν ἀπότομον ὕψωσιν. Συγκεκριμένως, ὁ ἐπίσημος προεξοφλητικὸς τόκος ὑψώθη ἀπὸ 2 εἰς 3 ο/ο, ὁ ἰδιωτικὸς τοκος ἀπὸ 3/4 - 1ο/ο εἰς 2 1/2 - 3 1/2ο/ο, ὁ τόκος παρατάσεως ἔφθασεν ἀπὸ 1 1/4ο/ο εἰς 3 3/4 - 4ο/ο καὶ ὁ τόκος βραχυπροθέσμων δανείων ἀπὸ 1/2 ο/ο εἰς 1 7/8 - 2 1/2 ο/ο.

Αἱ τεράστιαι κρατικαὶ δαπάναι, διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης, ἀντικατοπτρίζονται, ὡς εἰκός, εἰς τὸν ἄρτι ὑποβληθέντα πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν βουλὴν προϋπολογισμὸν τοῦ 1940. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνέρχεται εἰς 55,6 ἑκατομμύρια φλορινίων. Ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ καλύψῃ τοῦτο δι' αὐξήσεως τοῦ φόρου εἰσοδήματος, δι' ἐπιβολῆς φορολογίας κερδῶν εἰς τὰ διανεμόμενα μερίσματα τῶν ἑταιρειῶν, διὰ τῆς πραγματοποιήσεως ποικίλων οἰκονομιῶν κ. λ.π. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λόγῳ τοῦ πολέμου δημιουργουμένας ἐκτάκτους δαπάνας, μὴ περιλαμβανομένας εἰς τὸ ἀνωτέρω τακτικὸν ἔλλειμμα, ἡ κυβέρνησις σκοπεύει νὰ τὰς καλύψῃ διὰ τῆς δημιουργίας χρεολυτικοῦ ταμείου, ὅπερ θὰ ἐξυπηρετήσῃ πρῶτον μὲν τὴν ἐγκριθεῖσαν τὸ 1938 πίστωσιν 100 ἑκατομμυρίων φλορινίων διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο γενομένην ἔκτακτον πρόσκλησιν ἐφέδρων, δεύτερον δὲ πίστωσιν 100 ἑκατομμυρίων φλορινίων, τῆς ὁποίας ἡ ψήφισις ἐπέκειτο κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου. Ἡ κυβέρνησις σκοπεύει νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ δάνεια ταῦτα δι' ἐπιβολῆς φορολογίας εἰς τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη καὶ διὰ τῆς αὐστηρᾶς περικοπῆς τῶν λοιπῶν δημοσίων δαπανῶν. Διὰ τὸ 1941, ἡ δημοσιονομικὴ κατάστασις προμηνύεται ζοφερά. Αἱ δαπάναι θὰ ἀνέλθουν εἰς ἄνω τῶν 601/2 ἑκατομμυρίων φλορινίων, ἐξ ὧν 15 ἑκατομμύρια ἐτησίου κονδυλίου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀμύνης τῶν ὁλλανδικῶν κτήσεων ἐν Ἰνδίαις.

Χάρις εἰς τὰ ἀπὸ τινων ἐτῶν ληφθέντα μέτρα προνοίας, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, ἡ ἐπάρκεια τῆς χώρας εἰς σιτηρὰ φαίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξησφαλισμένη, δελτία δὲ τροφίμων δὲν ἐπεβλήθησαν, ἐπίσης ἐξησφαλίσθησαν τὰ ἀναγκαῖα ἀποθέματα γαιάνθρακος.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, τὸ κατὰ τὴν περίοδον Ἰανουαρίου - Αὐγούστου ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον τῆς χώρας, παρουσίασεν ἔλλειμμα ἐξ 746 ἑκατομμυρίων λεβῖων, ἔναντι ἀντιστοίχου περυσινοῦ ἐλλείμματος ἐκ 240 ἑκατομμυρίων.

Τὸν Σεπτέμβριον ἤρχισεν ἡ ἐξαγωγὴ νωπῶν σταφυλῶν, ὑπερνικηθεισῶν τῶν δυσχερειῶν, αἵτινες ἀνεφύησαν ἐκ τῆς ἐκρήξεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ αἱ ὁποῖαι συνεπήγαγον μεγάλην ἀνωμαλίαν εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν σιδηροδρόμων. Οὐχ ἧττον, ἐπετεύχθη ἐν τέλει ἡ ἀπρόσκοπτος φόρτωσις τῶν βαγονίων, ἐξήχθησαν δὲ μέχρι τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 4 ἑκατομμύρια χγρ, σταφυλῶν ἐπὶ πλέον τῶν πέρυσιν ἐξαχθέντων.

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου οἰκονομικῶν, ληφθείσης δὲ ὑπ' ὄψει τῆς παρούσης συναλλαγματικῆς καταστάσεως, ἐξουσιοδοτήθη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Βουλγαρίας, νὰ ἀγοράζῃ ἀπαλλειστικῶς ὅλα τὰ ποσὰ ἐλευθέρου συναλλάγματος τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς, μὲ ἀνωτάτην πρίμ ἐκ 35 ο/ο, νὰ τὰ κατανέμῃ δὲ ἀκολούθως μὲ τὴν αὐτὴν πρίμ, ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν τῆς Χώρας. Αὐστηραὶ ποιναὶ θὰ ἐπιβάλλωνται εἰς τοὺς παραβάτας.

ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΙΑ

Συνεπείᾳ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου οἱ Γερμανοὶ κατεκράτησαν 7.000 βαγόνια καὶ 170 πλοιάρια τοῦ Δουνάβεως, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο παρενέβαλε τὸν Σεπτέμβριον μεγάλας δυσχερείας εἰς τὰς μεταφορὰς τῆς Νοτιοσλαυΐας. Ἐξ ἄλλου αἱ ἐν Γερμανίᾳ ἀκινητοποιημέναι νοτιοσλαυϊκαὶ πιστώσεις συμποσοῦνται ἤδη εἰς 170 ἑκατομ. δηνάρια, καθίσταται δὲ λίαν δυσχερὴς ἡ μείωσίς των ὑπὸ τὰς σημερινὰς βιομηχανικὰς συνθήκας τῆς Γερμανίας, μολονότι ἡ Νοτιοσλαυΐα ἔχει ἀνάγκην γερμανικῶν μηχανημάτων καὶ φαρμακευτικῶν εἰδῶν. Διὰ τοὺς ἄνω λόγους ἡ Νοτιοσλαυϊκὴ Κυβέρνησις δὲν ἐδέχθη τὴν γερμανικὴν αἴτησιν ὅπως αὐξηθῇ εἰς τὸ διπλάσιον ἡ ἐπὶ πιστώσει ἐτησίως παραδιδομένη ποσότης χοίρων, καθωρισμένη νῦν εἰς 150.000 κεφαλάς. Ἀντιθέτως ἐγνώσθη, ὅτι ἡ Ἰταλία προσεφέρθη νὰ πωλήσῃ εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν μηχανήματα καὶ στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Κατόπιν τοῦ ἐκραγέντος πολέμου ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἐξουσιοδοτήθη νὰ λαμβάνῃ μέτρα πρὸς ἔλεγχον καὶ ἐπιτήρησιν τῶν ἐξαγωγῶν καὶ τῶν εἰσαγωγῶν. Οὕτως ἐπιτρέπεται ὁ περιορισμὸς τῶν ἐξαγωγῶν εἰς χώρας, αἱ ὁποῖαι ἀπηγόρευσαν ἢ περιώρισαν τὴν ἐξαγωγὴν ἐμπορευμάτων ἐνδιαφερόντων τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν τῆς Ρουμανίας ἢ τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς οἰκονομίαν. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων ἀναγκαιούντων διὰ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν ἢ ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῆς Ρουμανίας, καὶ ἡ λῆψις μέτρων διὰ τὴν πρόληψιν ζημιῶν, ἐκ τυχὸν ὑποτιμήσεων ξένων νομισμάτων, λόγῳ τοῦ πολέμου ἢ ἄλλων αἰτιῶν. Τὸ ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν προερχόμενον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα; θὰ διατίθεται κατὰ 45 ο/ο πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀγοραζομένου πολεμικοῦ ὑλικοῦ, διὰ δαπάνας τοῦ κράτους, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους καὶ δι' ἄλλας πληρωμὰς τοῦ δημοσίου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, κατὰ 30 ο/ο διὰ τὴν ἀγορὰν πρώτων ὑλῶν, καὶ κατὰ 25 ο/ο διὰ τὴν πληρωμὴν εἰσαγομένων εἰδῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ὡς καὶ δι' ἰδιωτικὰς μεταφορὰς χρήματος, διὰ τὸν τουρισμὸν καὶ δι' ἄλλας ἀνάγκας.

Ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐκκαθάρισις, τῶν πρὸς τὴν Ρουμανίαν Οὐγγρικῶν ὑποχρεώσεων ὑπεγράφη τὴν 14ην Σεπτεμβρίου ἐμπορικὸν σύμφωνον, διὰ τοῦ ὁποίου μειοῦνται τὰ ποσοστὰ εἰσαγωγῆς εἰς Οὐγγαρίαν ρουμανικῆς ξυλείας, ἐνῷ ἀντιθέτως διατηροῦνται αἱ εἰς Ρουμανίαν οὐγγρικαὶ ἐξαγωγαί. Ἐπίσης μελετᾶται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, ἡ ἐκ μέρους τῆς Οὐγγαρίας ἐκχώρησις εἰς τὴν Ρουμανίαν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς πρώτης, ἔναντι τῆς Βοημίας καὶ τῆς Μοραβίας. Τοιουτοτρόπως ἡ Ρουμανία θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξοφλήσῃ μέρος τῶν πρὸς τὸ προτεκτοράτον τοῦτο ὀφειλῶν της.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ 31 Μαρτίου 1939

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		Δραχμαὶ	ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		Δραχμαὶ
Ταμεῖον καὶ διαθέσιμα παρὰ Τραπέζαις		1.400.621.41	Κεφάλαιον Μετοχικὸν		80.000.000.—
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων		1.588.466.05	Κεφάλαια Ἀποθεματικὰ		43.500.000.—
Ὁμολογίαι δανείων Ἐθνικῶν πρὸς νομικὰ πρόσωπα καὶ Μετοχαὶ		67.606.675.30	Πρόβλεψις πρὸς ἀντίκρυσιν διαφορᾶς ἐκδόσεως ὁμολογιῶν εἰς Λίρας		33.450.813.—
Ἀδιάθετοι ὁμολογίαι μεταβιβασθέντων λαχειοφόρ. Δανείων Ἐθν. Τραπέζης		29.081.247.79	Καταθέσεις:		
Ἀπαιτήσεις ἀπαρτίζουσαι τὸ κάλυμμα κτηματικῶν ὁμολογιῶν εἰς £:			α) Ἐν Ὄψει		12.405.882.08
α) Δάνεια ἐπὶ ὑποθ. £:	1.432

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

ΚΑΠΝΟΣ—ΣΤΑΦΙΣ—ΕΛΑΙΟΛΑΔΑ—ΣΙΤΟΣ—ΚΑΦΕΣ—ΒΑΜΒΑΞ Κ.Τ.Λ.

ΣΙΤΟΣ

Κατόπιν τῆς κηρύξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολέμου, εἰδήσεις περὶ τῆς διεθνοῦς παραγωγῆς καὶ ἐμπορικῆς κινήσεως τῶν σιτηρῶν ἔπαυσαν κατ' οὐσίαν δημοσιευόμεναι εἰς τὰ ξένα οἰκονομικὰ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον καὶ ἡ παροχὴ ἐξηκριβωμένων πληροφοριῶν, ἀποβαίνει δυσχερής. Εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀγορὰν τοῦ σίτου αἱ ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεις διεκόπησαν, τοὐναντίον δὲ ζωηρὰ κίνησις παρετηρεῖτο ἐπὶ ἑτοιμοπαραδότου σίτου, ζητουμένου ὑπὸ τῶν ἀλευροβιομηχάνων. Ἀρχομένου τοῦ Ὀκτωβρίου αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου, ἐν Βορείῳ Ἀμερικῇ (Chicago καὶ Winnipeg) ἔπεσαν εἰς ἐπίπεδον αἰσθητῶν χαμηλότερον τοῦ σημειωθέντος πρὸ μηνός. Ἐπηρεασθεῖσα ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου πτῶσιν ἐπίσης παρουσίασεν ἡ σιταγορὰ Ἀμβέργης. Σημειωτέον ὅτι, λήγοντος τοῦ Σεπτεβρίου, ὁ σῖτος Manitoba N 2 ἐτιμᾶτο ἐν Ἀμβέρσῃ σελλ. 44 καὶ πέννας 2 τὸ quarter (ἄνευ ἀσφαλίστρων κατὰ κινδύνων πολέμου, καὶ ὁ σῖτος Rosafe ἐν πλῷ σελλ. 38 καὶ πέννας 2 τὸ quarter, (ἄνευ ἀσφαλίστρων κατὰ κινδύνων πολέμου καὶ ὁ σῖτος Rosafe ἐν πλῷ σελλ. 38 καὶ πέννας 2 τὸ quarter συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀσφαλίστρου κατὰ κινδύνων πολέμου. Αἱ παγκόσμιαι φορτώσεις σίτου ἀπὸ 1ης Αὐγούστου μέχρι 30ης Σεπτεμβρίου 1939 συνεποσώθησαν εἰς 10.118.000 quarters ἔναντι 12.237.000 πέρυσιν. Ἐν Ἑλλάδι ὁ θερισμὸς καὶ ὁ ἁλωνισμὸς τῶν σιτηρῶν ἐπερατώθη, μὲ ἀποδόσεις ἱκανοποιητικάς, εἴς τινας ὅμως περιοχάς, ἡ ἐσοδεία εἶχεν ὑποφέρει ἐκ τῆς ξηρασίας. Ἡ συγκέντρωσις τοῦ σίτου διεξήγετο κανονικῶς ὑπὸ τῆς Κ.Ε.Π.Ε.Σ. εἰς τιμὰς ποικιλλούσας μεταξὺ δραχ. 8 καὶ 9.

ΜΕΤΑΛΛΑ

Ἡ διεθνὴς ἐπιτροπὴ κασσιτέρου προέβη τὸν Ὀκτώβριον, εἰς νέας ἀναθεωρήσεις τοῦ ποσοστοῦ ἐξαγωγῆς τοῦ τρίτου τριμήνου τοῦ 1939, αὐξήσασα τελικῶς αὐτὸ εἰς 120 ο)ο μὲ ἀναδρομικὴν ἰσχύν. Τὸ ποσοστὸν τοῦ τετάρτου τριμήνου ηὐξήθη ὁμοίως ἀπὸ 60 ο)ο εἰς 70 ο)ο. Αἱ σημαντικαὶ αὗται αὐξήσεις ἀπεφασίσθησαν, ἵνα ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς παραγωγοὺς νὰ διαθέσουν ἀμέσως συσσωρευθείσας μεγάλας ποσότητας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀνακουφισθῇ ἡ ἀγορὰ τοῦ Λονδίνου ἐκ τῆς σπάνεως ἑτοιμοπαραδότου κασσιτέρου καὶ παύσῃ ἡ ἀνησυχία τῶν Ἀμερικανῶν καταναλωτῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπάρκειαν ἀποθεμάτων κασσιτέρου.

Ἡ ἀνησυχία αὕτη κατεδηλοῦτο καὶ ἐκ τῶν ὑψηλῶν τιμῶν τοῦ μετάλλου τούτου εἰς τὴν ἀγορὰν Νέας Ὑόρκης. Περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου, ἡ τιμὴ τοῦ κασιττέρου ἐν τῇ ἀγορᾷ Λονδίνου ἦτο λίραι 229 καὶ σελλ. 18 κατὰ τόννον.

ΒΑΒΜΑΞ

Αἱ ἐξωτερικαὶ ἀγοραὶ ἦσαν χαλαραί, κατὰ τὸν τελευταῖον καιρόν, πρὸ παντὸς εἰς τὸν Αἰγυπτιακὸν βάμβακα, ἕνεκα τῆς δυσκολίας φορτώσεων ἐξ Αἰγύπτου καὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐργασιῶν διὰ τὰ νήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀγοράζει ἡ Γερμανία.

Εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν πωλεῖται βάμβαξ νέας ἐσοδείας πρὸς 55-58 δρχ. ἀναλόγως ποιότητος, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁρισθείσας τιμάς.

Παραγωγὴ

Ἤρχισε καὶ ἐγενικεύθη παρ' ἡμῖν ἡ συλλογὴ τῶν πρωΐμως ἀνοιχθέντων καρύων, ἡ δὲ ποιότης τοῦ συγκομιζομένου βάμβακος εἶναι καλή. Αἱ ἀποδόσεις γενικῶς θὰ εἶναι καλαί, ἡ συνολικὴ δὲ παραγωγὴ συσπόρου βάμβακος θὰ κυμανθῇ μεταξὺ 51—52 ἑκατομ. χιλ)μων.

ΕΛΑΙΟΝ

Πορεία τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς

Συμφώνως πρὸς τὰ συγκεντρωθέν-στοιχεῖα, ἡ ἐλαιοπαραγωγὴ ἐμφανίζεται ὡς κάτωθι:

Ἑλλάς.—Μετὰ τὰς βροχὰς τοῦ τελευταίου 10ημέρου τοῦ Σ)μβρίου ἡ καρποφορία τῆς ἐλαίας ηὐνοήθη ἐξαιρετικῶς, εἰς τρόπον ὥστε συνεχίζεται ἀπροσκόπτως ἡ ἀνάπτυξις καὶ ὡρίμανσις τοῦ καρποῦ. Κατὰ τὰς μέχρι τέλους Σ)μβρίου παρατηρήσεις, ἡ προσβολὴ ὑπὸ τοῦ δάκου ἦτο ἀσήμαντος ἢ μικρὰ εἰς τὰς ἐλαιοφόρους τῆς χώρας περιφερείας καὶ ἐσυνεχίσθησαν αἱ διαβροχαὶ εἰς τὰς ἑστίας αὐτοῦ.

Ἰταλία.—Ἡ βλάστησις τῶν ἐλαιῶν ἦτο καλὴ κατὰ τὸν Αὔγουστον. Αἱ πεσοῦσαι βροχαὶ κατὰ τὸ β' 15θήμερον τοῦ μηνὸς τούτου ηὐνόησαν ἐπίσης τὴν καλλιέργειαν, ἡ ὁποία εἶχεν ἤδη ἀρχίσῃ νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ τὴν ξηρασίαν.

Γιουγκοσλαυία.—Ἡ κατάστασις τῶν ἐλαιοδένδρων ἔχει καλλιτερεύσῃ ἐπαισθητῶς χάρις εἰς τὰς πεσούσας βροχὰς κατὰ τό β' 15θήμερον τοῦ Αὐγούστου. Ἡ ἐλαιοπαραγωγὴ ἐν τούτοις προμηνύεται κατωτέρα ἐκείνης τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Παλαιστίνη.—Ὁ δάκος ἐπροξένησεν ἤδη μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὰς περιοχὰς ἐκείνας. ὅπου αἱ ἐλαῖαι εὑρίσκονται ἐν ὡριμάνσει. Μ' ὅλον τοῦτο ἡ ἐλαιοπαραγωγὴ θεωρεῖται ὡς ἡ ἀφθονωτέρα τῶν σημειωθεισῶν μέχρι σήμερον.

Αἴγυπτος.—Κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον αἱ μετεωρολογικαὶ συνθῆκαι ἦσαν εὐνοϊκοὶ διὰ τοὺς ἐλαιῶνας, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις κατὰ τὰς ἀρχὰς Σ)βρίου ἦτο καλή.

Ἐμπόριον

Ἡ ζήτησις τῶν ἑλληνικῶν ἐλαιολάδων ἐκ μέρους τῶν ἀγορῶν τῆς Βορ. Ἀμερικῆς ἐσταμάτησεν ἀπότινος, Κατὰ συνέπειαν τούτου καί, ἀκόμη, ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ἐμφανίσεως εἰς τὴν ἀγορὰν ποσοτήτων ἐλαίου νέας ἐσοδείας, ἡ γενικὴ τάσις τῆς ἀγορᾶς εἶναι μᾶλλον ὑποτιμητική.

Τὰ πεντάβαθμα εὑρίσκονται τελευταίως γύρω τῶν δρχ. 33,50—38 φόμπ κατ' ὀκᾶν. Τὰ τῆς πρώτης ποιότητος extra εἰς τὰς 43 δραχ. κατ' ὀκᾶν, τὰ δευτέρας ποιότητος εἰς τὰς 37 ἕως 39 δρχ. καὶ τὰ τῆς τρίτης ποιότητος εἰς τὰς 35 50 ἕως 37 δρχ. κατ' ὀκᾶν ἀναλόγως.

Ἀπόφασις Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐπιβάλεται εἰσφορὰ ἐκ δραχ 3 κατὰ χιλ)μον ἐπὶ τῶν ἀπὸ 6)10 1939 εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένων ἐλαιολάδων.

ΚΑΠΝΑ

Ἡ ἀγοραστικὴ κίνησις ἐπὶ τῶν ὑπὸ προσφορὰν εἰς χεῖρας τῶν καπνοπαραγωγῶν ἐμπορευσίμων ὑπολοίπων τῆς ἐσοδείας 1938, συνεχίσθη κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Ἰουλίου μέχρι 20 Σ)μβρίου χρονικὸν διάστημα μὲ χαλαρότητα, ἀγορασθέντος ἐν συνόλῳ ποσοῦ ἐκ 316.196 ὀκ. ὅπερ ὀφεῖλεται κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος καπνὰ Μακεδονίας καὶ δευτερευόντως καπνὰ Θεσσαλίας, Φθιωτιδοφωκίδος καὶ Νήσων.

Μὲ τὴν προσθήκην τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ εἰς τὰς μέχρι 20 Ἰουλίου γενομένας ἀγοράς, τὸ σύνολον αὐτῶν ἀναβιβάζεται εἰς 33.448.978 ὀκάδας.

Κατωτέρω παραθέτομεν συγκεντρωτικὸν πίνακα τῶν μέχρι 20)9)39 ἀγορῶν κατὰ διαμέρισμα.

Διαμερίσματα	*Σύνολ. ἀγορῶν ἕως 20)9)39*
Θράκη	3.267.944
Ἀνατολικὴ Μακεδονία	14.936.210
Κεντρ. καὶ Δ. Μακεδονία	4.970.811
Θεσσαλία καὶ Φθ)φωκὶς	1.786.217
Ἀττικοβοιωτία	299.200
Νῆσοι	3.140.371
Αἰτωλοακαρνανία	3.931.485
Ἤπειρος	226,750
Πελοπόννησος	889.990
Σύνολον	33.448.978

Ἡ ἀπό τινος χρόνου κρατοῦσα στασιμότης εἰς τὰς ἐπὶ τόπου συναλλαγὰς τοῦ Καπνεμπορίου, ἐξηκολούθησεν ὑφισταμένη καὶ κατὰ τοὺς μῆνας Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον, διότι μὲ τὴν λῆξιν τῆς ἐν ἠρεμίᾳ συνήθως διὰ τὴν καπνεμπορικὴν ἀγορὰν διερχομένης περιόδου, ἀνέκυψαν ἡ ἐκ τοῦ προσφάτως κηρυχθέντος πολέμου ἀνωμαλίαι, αἱ ὁποῖαι προὐκάλεσαν εὔλογον εἰς πάντας συντηρητικότητα.

Οὕτω, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἄνω μηνῶν, δὲν συνήφθησαν εἰμὴ ἐλάχιστοι πράξεις καὶ δὴ ἐπὶ κατωτάτων ποιοτήτων.

Γεγονὸς σχετιζόμενον πρὸς τὴν προσεχῆ ἐξέλιξιν τῆς κινήσεως τῶν ἐμπορικῶν καπνῶν εἶναι ἡ ἄφιξις τοῦ Kurd Wenkel, ρυθμιστοῦ τῶν προμηθειῶν τοῦ Καπνοβιομηχανικοῦ Ὁμίλου τῆς Γερμανίας «Reemtsma», ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἁρμοδίων ἐν Ἑλλάδι, πρὸς διακανονισμὸν ζητημάτων ἀφορώντων τὰς προμηθείας τοῦ εἰρημένου ὁμίλου καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἑλληνογερμανικοῦ κλῆριγκ.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ παροχῆς «prime», εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς ὡρισμένων καπνῶν Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ἀπόφασιν περὶ ἧς ἐγράψαμεν εἰς τὸ πρσηγούμενον φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς», περιέχεται ἁρμοδίως ἡ πληροφορία ὅτι, ἐσχάτως ἀνεστάλη ἡ περαιτέρω ἐφαρμογὴ ταύτης.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήξαντος καπνικοῦ ἔτους 1938—1939 (Σεπτέμβριος 1938—Αὔγουστος 1939) ἡ ἐξαγωγὴ τῶν καπνῶν μας ὑπερέβη κατά τι (4 ο)ο περίπου) τὴν ἀντίστοιχον τοῦ προηγουμένου καπνικοῦ ἔτους αὐξηθεῖσα ἀπὸ 45.845.437 εἰς 47.657.998 χλ]μα, ἐξ ὧν τὰ 28.241.030 χλ]μα ἠγοράσθησαν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν.

Ἡ μέση κατὰ χιλ]μον τιμὴ τῶν ἐξαχθέντων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος καπνῶν ἦτο μικροτέρα τῆς ἀντιστοίχου τοῦ προηγουμένου ἔτους, περιορισθεῖσα εἰς δρχ. 98,01, ἔναντι 105,69 δρχ. ἀντιστοίχου τιμῆς τῶν ἐξαχθέντων κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος καπνῶν.

Τέλος, ἡ ἀξία τῶν κατὰ τὸ λῆξαν καπνικὸν ἔτος ἐξαχθέντων καπνῶν εἶναι ἐπίσης κατωτέρα τῆς ἀξίας τῶν ἐξαχθέντων κατὰ τὸ προηγούμενον καπνικὸν ἔτος καπνῶν, κατελθοῦσα ἀπὸ δρχ. 4.844.203.190 εἰς δρ. 4.671.111.974.

ΣΤΑΦΙΣ

Κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ Σεπτεμβρίου, πρώτου μηνὸς τοῦ ἀρξαμένου σταφιδικοῦ ἔτους, ἀνῆλθε εἰς λίτρας ἐνετικὰς 30. 390 753 ἔναντι 42. 958 377 τοῦ Σ)βρίου 1938 καὶ λιτρῶν 44.018 245 τοῦ Σ)βρίου 1937.

Ἡ μείωσις τῆς ἐφετεινῆς ἐξαγωγῆς, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους ὀφείλεται εἰς τὴν βραδύτητα τῆς ἀποξηράνσεως τῆς σταφίδος λόγῳ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν καὶ τὴν καθυστέρησιν τῆς ἐνάρξεως τῶν φορτώσεων.

Ἡ σταφιδαγορὰ Πατρῶν κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου ἦτο ἥσυχος, μὲ τάσεις χαλαρότητος λόγῳ ἀθρόας προσφορᾶς μεγαλυτέρας τῶν διατεθειμένων κιβωτίων. Ἐξεφράσθησαν μάλιστα φόβοι ὅτι, ἡ πολεμικὴ κατάστασις θὰ παρημπόδιζε τὴν ἐξαγωγήν, ἀλλὰ τὴν 11 Ὀκτωβρίου ἐδόθησαν νέαι παραγγελίαι δι' ἀξιόλογα ποσὰ σταφίδων Πατρῶν, Πύργου καὶ Κορινθίας.

Ὑπάρχουν ἐλπίδες ὅτι θὰ ἐκδηλώσῃ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ Γερμανικὴ ἀγορά. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀμερικὴν ἀναμένονται νέαι παραγγελίαι μετὰ τὴν ἄφιξιν ἐκεῖ τῶν πρώτων φορτίων.

Διὰ τὴν δευτέραν σειρὰν παραγγελιῶν κορινθιακῶν σταφίδων, οἵτινες ἐδόθησαν διὰ σύντομον φόρτωσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τροφίμων τῆς Ἀγγλίας ἐπληρώθησαν αἱ κάτωθι τιμαὶ Φὸμπ:

Πύργου 21]3, Ζακύνθου 23]6, Πατρῶν 22]-22]6 Κόρφου ἡλίου 23]-23]6 Κόρφου σκιᾶς 25]- Βουτίτσης ἐν ἀναλογίᾳ 50 ο)ο γουλὰ 25 ο)ο μέτρια 25 ο)ο ψιλὰ 26]6-28]-

Τὸ σύνολον τῆς παραγγελθείσης ποσότητος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Τροφίμων τῆς Ἀγγλίας μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ὑπολογίζεται εἰς 21.000 τόννους, ἐκτὸς τῶν προπωλήσεων καὶ κονσενιῶν.

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος

ζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς τῶν συναφῶν μὲ τὴν παραίτησιν ἀπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου μεταβολῶν, ἐπηνέχθησαν καὶ αἱ ἑξῆς κυρίως τροποποιήσεις εἰς τὸ παλαιόν.

α) Εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπετράπη ἡ ἐπιχείρησις καὶ ἐκτέλεσις πάσης τραπεζικῆς ἐργασίας δι' ἴδιον λογαριασμόν ἢ διὰ λογαριασμὸν τρίτων.

β) Ἡ διάρκεια ἑκάστης διαχειριστικῆς χρήσεως, καθ' ἣν καταρτίζεται ὁ ἰσολογισμὸς καὶ διανέμονται τὰ κέρδη, ἀπὸ ἑξαμήνου ηὐξήθη εἰς ἐτησίαν.

γ) Ηὐξησε τὸ ποσοστὸν τοῦ διανεμομένου τοῖς μετόχοις πρώτου μερίσματος ἀπὸ 3 1)2ο)ο εἰς 10ο)ο, μετεβλήθησαν δὲ καὶ τὰ ποσοστὰ τῆς εἰς εἰς τὰ κέρδη συμμετοχῆς τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου.

δ) Ἡ πληρωμὴ τοῦ προσωρινοῦ μερίσματος (μέχρι τοῦ 1]2 τῶν καθαρῶν κερδῶν τῆς Α' ἑξαμηνίας) ὡρίσθη νὰ γίνηται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, τοῦ δὲ ὁριστικοῦ 10 ἡμέρας τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Προηγουμένως τὸ μέρισμα ἐπληρώνετο ἀπὸ 1 Αὐγούστου καὶ 1 Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους.

ε) Πέντε μετοχαὶ (ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι) δίδουσι δικαίωμα μιᾶς ψήφου. Δι' ἑκάστην νέαν πεντάδα μετοχῶν προστίθεται μία ψῆφος.

Προηγουμένως 5 ὀνομαστικαὶ μετοχαὶ ἢ δέκα ἀνώνυμοι ἔδιδον δικαίωμα μιᾶς ψήφου, προστιθεμένης μιᾶς ψήφου δι' ἑκάστην προστιθεμένην δεκάδα ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἢ δεκαπεντάδα ἀνωνύμων, μέχρι 50 κατ' ἀνώτατον ὅριον ψήφων δι' ἕκαστον μέτοχον.

στ) Ἡ συνήθης ἀπαρτία τῆς Συνελεύσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ἐκπροσωπήσεως τοῦ 1]5 τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, ἀντὶ τῆς πρότερον ἀπαιτουμένης παρουσίας 30 μετόχων ἐκπροσωπούντων 50 τουλάχιστον μετοχάς.

η) Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ καὶ 8 - 15 Συμβούλων. Προηγουμένως ἀπετελεῖτο ἐκ τοῦ Διοικητοῦ, Συνδιοικητοῦ, 2 Ὑποδιοικητῶν, μέχρι 15 Συμβούλων καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

Κατὰ τὴν συνελθοῦσαν τὴν 30 Ἀπριλίου 1928 Ἐτησίαν Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης, ὁ Διοικητὴς κ. Ἀλέξανδρος Διομήδης ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1927, ἐκτὸς τῶν ἀνακοινώσεών του ἐπὶ τῆς κινήσεως τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, ὡμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος πραγματοποιηθείσης ἱδρύσεως τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἀποσχίσεως ἀπὸ τῆς Τραπέζης τοῦ κλάδου τῆς κτηματικῆς πίστεως καὶ τῆς μεταβιβάσεως εἰς τὴν νέαν Τράπεζαν τῶν σχετικῶν στοιχείων τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ Παθητικοῦ, περὶ τῆς διὰ τῆς ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1928 Συμβάσεως ἀποφισισθείσης ἱδρύσεως ἀνεξαρτήτου Γεωργικῆς Τραπέζης διὰ τῆς ἐκχωρήσεως εἰς αὐτὴν παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ κλάδου τῆς Ἀγροτικῆς πίστεως καὶ περὶ τῶν λόγων δι' οὓς ἐπεβάλετο ἡ ἀποφασισθεῖσα ἵδρυσις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς παραιτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, οὕτινος ἡ λῆξις θὰ ἐπήρχετο ἄλλως, συμφώνως πρὸς τὰς ὑφισταμένας συμβάσεις, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1950.

Τὴν 11 Μαΐου 1928 συνῆλθεν καὶ πάλιν ἐκτάκτως ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης, καθ' ἣν γενομένων ἀποδεκτῶν τῶν παραιτήσεων τοῦ Διοικητοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Διομήδους καὶ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Τσουδεροῦ (οἵτινες εἶχον διορισθῆ διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1928 Διατάγματος ὁ μὲν Διοικητὴς ὁ δὲ Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος), ἐξελέγησαν διὰ ψήφων 903 ἐπὶ συνόλου 904, (ψηφισάντων 121 μετόχων), Διοικητὴς μὲν ὁ μέχρι τότε συνδιοικητὴς Ἰωάννης Δροσόπουλος, ὑποδιοικητὴς δὲ ὁ μέχρι τότε Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης κ. Ἀλέξανδρος Κοριζῆς.

Τὴν 12 Μαΐου 1928, ἐδημοσιεύθη τὸ «περὶ προσδιορισμοῦ τῆς εἰς καθαρὸν χρυσὸν περιεκτικότητος τῆς δραχμῆς καὶ περὶ ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος» διάταγμα (1) διὰ οὗ καθωρίσθη ὅτι ἡ εἰς καθαρὸν χρυσὸν περιεκτικότης τῆς δραχμῆς, ἥτις θέλει ἰσχύει ἐφεξῆς ὡς νομισματικὴ μονὰς ἐν Ἑλλάδι, θέλει εἶσθαι 0,01952634 γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ (ἤτοι 1000 γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ=51, 212,87 δραχμαὶ) καὶ ὅτι ἡ λειτουργία τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τῆς 14 Μαΐου 1928.

Συγχρόνως ἐδημοσιεύθη Ἀπόφασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (1), δι' ἧς καθωρίσθη ὡς συνάλλαγμα, ὅπερ τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα αὐτῆς ὑποχρεοῦται νὰ πωλῇ καὶ ν' ἀγοράζῃ, τὸ ἐπὶ Λονδίνου συνάλλαγμα, ἡ δὲ ἰσοτιμία αὐτοῦ πρὸς τὴν δραχμήν:

1 Ἀγγλικὴ Λίρα=375 δραχμαὶ

Τὴν αὐτὴν 12 Μαΐου 1928 ἡμέραν Σάββατον, ἐγένετο ἡ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προηγηθεισῶν συμφωνιῶν μεταβίβασις τῶν στοιχείων τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ Παθητικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἅτινα ἀπετέλεσαν τὴν πρώτην κατάστασιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας αὕτη ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς τὴν μεθεπομένην ἡμέραν Δευτέραν 14ην Μαΐου 1928, ὑπογραφέντος κατ' αὐτὴν καὶ τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου.

Τὰ μεταβιβασθέντα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος στοιχεῖα Ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ Παθητικοῦ ἦσαν συνοπτικῶς τὰ κάτωθι:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Χρυσὸς	Δρ.	876.306.000.—
Συνάλλαγμα χρυσῆς βάσεως	»	3.191.081.000.—
Ἕτερον συνάλλαγμα	»	9.828.000.—
Συν)καὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτ)κοῦ	»	49.999.000.—
Χρέος Δημοσίου	»	3.759.525.000.—
Ἕτερα στοιχεῖα	»	42.938.000.—
	Δρ.	7.929.677.000.—

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον μετοχικὸν	Δρ.	400.000.000.—
Τραπεζ. γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ	»	4.863.353.000.—
Ὑποχρεώσεις Ὄψεως:		
Δημοσίου	»	666.738.000.—
Τραπεζῶν	»	964.588.000.—
Λοιπαὶ	»	891.430.000.—
Ὑποχρ. εἰς συν)μα χρυσῆς βάσεως	»	103.383.000.—
» » ἕτερον συν)μα	»	9.828.000.—
Ἕτερα στοιχεῖα	»	30.357.000.—
	»	7.929.677.000.—

Πάντων τούτων οὕτω συντελεσθέντων ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἀπὸ τῆς 22 Ἰανουαρίου 1842 μέχρι τῆς 12 Μαΐου 1928 ἐξεπλήρωσε μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς ὡς ἐκδοτικοῦ ἱδρύματος, παραιτηθεῖσα οἰκειοθελῶς τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι τοῦτο πράττουσα προσφέρει μίαν ἀκόμη μεγίστην εἰς τὸν τόπον ὑπηρεσίαν, ἤρξατο ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς 14ης Μαΐου 1928, λειτουργοῦσα ὑπὸ τὴν νέαν αὐτῆς μορφὴν ὡς Τράπεζα Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς κυρίως πίστεως.

(1) Ἀπολογισμὸς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἔτους 1928. (Νόμοι, Διατάγματα καὶ Συμβάσεις), σελὶς 63 καὶ 64. καὶ Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως, Τεῦχος Α'. ἀριθ. φύλλου 79 τῆς 12 Μαΐου 1928.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΤΡΑΠΕΖΑΙ—ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ—ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν τὸ δημιουργηθὲν κατόπιν τῆς διεθνοῦς ἐμπολέμου καταστάσεως, διετηρήθη κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ἄνευ ἀξιολόγων οιακυμάνσεων. Ἡ συναλλακτικὴ κίνησις ἦτο καθ' ὅλον τὸν μῆνα περιωρισμένη.

ΚΤΗΜΑΤΑΓΟΡΑ

Τὰ διὰ τὴν ἀγορὰν ἀκινήτων διατεθέντα κεφάλαια ἀπὸ τῆς 18 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 17ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀνῆλθον εἰς τὰ κάτωθι ποσά:

18]9 - 22]9]39	δρχ.	45.720.000
23]9 - 2]10]39	»	40,977.000
3 - 10]10]39	»	41.363.000
11 - 17]10]39	»	44.073.000

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΕΓΓΥΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, αἱ ὑπέγγυοι εἰς τὸ Δημόσιον χρέος εἰσπράξεις τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ., ἀνῆλθον εἰς δρχ. 380.355.577, ἔναντι δρχ. 354.797.813 τοῦ Αὐγούστου 1938. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀνῆλθον εἰς δρχ. 2.819.965.473 ἔναντι δρχ. 2.823.981.228 τῆς αὐτῆς περιόδου τοῦ 1938.

Αἱ ὑπέγγυοι εἰς τὸ Προσφυγικὸν Δάνειον εἰσπράξεις τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀνῆλθον εἰς δρχ. 49.677.289 ἔναντι δρχ. 62.655.771 τοῦ Αὐγούστου 1938. Ἀπὸ 1ης Ἰανουρίου μέχρι 31ης Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀνῆλθον εἰς δρχ. 479.670.720 ἔναντι δρχ. 472.231.849 τῆς αὐτῆς περιόδου τοῦ 1938:

Συνολικαὶ εἰσπράξεις:

1)1)38—31)8)38	Δρ.	3.296.213.000
1)1)39—31)8)39	»	3.299.636.000

Ο ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Δι' ἀγορανομικῆς διατάξεως ἀπηγορεύθη ἡ προαγορὰ καὶ ἀγορὰ ἀραβοσίτου καὶ ὀρύζης νέας ἐσοδείας, ὡς καὶ ἡ ἐλευθέρα διάθεσις τούτων παρὰ πάσης φύσεως κατόχων.

Δι' ὁμοίας ὑπεχρεώθησαν οἱ πωληταὶ εἰδῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν, ἐπὶ πιστώσει— οἱ συναλλασσόμενοι μετὰ πελατῶν των διὰ βιβλιαρίων—ν' ἀναγράφωσιν εἰς ταῦτα πᾶσαν δυνατὴν λεπτομέρειαν τοῦ πωληθέντος εἴδους, ἤτοι βάρος, τιμήν, ποιότητα κλπ.

Ἐπίσης ἀπηγορεύθη προσωρινῶς καὶ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς ἡ ἐλευθέρα διάθεσις δημοσιογραφικοῦ χάρτου ἐκ μέρους τῶν κατόχων τούτου καὶ καθωρίσθη ὁ τρόπος τῆς πωλήσεως εἰς τὰς ἐφημερίδας δυνάμει διατακτικῶν τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

Ἀπηγορεύθη, ἡ σφαγὴ ἀμνῶν γάλακτος ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι συμπληρώσει καθαρὸν βάρος κρέατος, μετὰ τῶν ἐντοσθίων, πέντε ὀκάδων.

Πρὸς δέ, καθωρίσθη ἡ τιμὴ τοῦ ἀνθρακίτου καὶ κώκ, ὡς καὶ τοῦ ἐγχωρίου τοιούτου, τῶν ξυλανθράκων καὶ καυσοξύλων.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων καθωρίσθη ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῆς βενζίνης.

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΗΜΑΤΩΝ

Ὁ δημοσιευθεὶς νέος Νόμος «Περὶ Ἐμπορικῶν Σημάτων» (1938-1939), καθιέρωσε νέον σύστημα ὡς πρὸς τὰ ἐμπορικὰ σήματα.

Μέχρι τοῦδε, ἡ κατάθεσις τοῦ σήματος ἦτο ἁπλῶς δηλωτική, ἠδύνατο ὅμως τὸ διὰ τῆς δηλώσεως παραγόμενον τεκμήριον, νὰ ἀνατραπῇ δι' ἀναγνωρίσεως παρὰ τῶν δικαστηρίων ἑτέρου προσώπου ὡς δικαιούχου τοῦ σήματος, ὁπότε τὸ πρόσωπον τοῦτο ἂν καὶ μὴ καταθέτης, προετιμᾶτο τοῦ μὴ δικαιούχου καταθέτου.

Διὰ τοῦ νέου νόμου, ἐπεζητήθη νὰ ἐξαφανισθῶσι τὰ ἄτοπα τὰ δημιουργούμενα ἐκ τῆς ἀπολύτου ἐφαρμογῆς τοῦ δημιουργικοῦ λεγομένου συστήματος, δεδομένου ὅτι ὁσονδήποτε καὶ ἐὰν ἐπιδιώκεται ἡ ἀσφάλεια τῶν συναλλαγῶν, δὲν πρέπει χάριν ταύτης νὰ ἐξαφανίζεται ἡ ἐντιμότης, πρᾶγμα εἰς τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ ἡ καθιέρωσις τοῦ ἀκράτου συστήματος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀποκλειστικὴ χρῆσις ἀνήκει μόνον εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κατέθεσε τὸ σῆμα.

Κατὰ τὸν νέον νόμον, δὲν εἶναι δεκτὸν οἱονδήποτε σῆμα, τοῦ ὁποίου ἡ κατάθεσις ἀντίκειται εἰς τὴν καλὴν πίστιν. Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει κυρίως ὡς σκοπὸν νὰ σταματήσῃ τὸ ἄτοπον, καθ' ὃ κατετίθετο ἐπὶ ἰδίῳ ὀνόματι τὸ σῆμα ὡρισμένου ἐμπορεύματος, παραγομένου εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἵνα ἀναγκασθῇ ὁ οἶκος νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἀποκλειστικὴν ἀντιπροσωπείαν εἰς τὸν πρῶτον καταθέσαντα αὐτό.

Ὁ νόμος προβλέπει ἐπίσης περὶ τῆς συνθέσεως τῶν Δικαστηρίων Σημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν εἰδικὴν σύνθεσιν ὄχι μόνον διὰ νὰ ἐπιτυγχάνηται ἡ ταχύτης, στοιχεῖον ἀπαραίτητον, προκειμένου περὶ ἐμπορικῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ δημιουργία πεποιθήσεως περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς κρίσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ, τὴν προστασίαν τοῦ κοινοῦ ἐκ τῆς προσπαθείας πρὸς ἐμφάνισιν προϊόντων, ὡς προερχομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐλήφθη τὸ μέτρον τῆς ἀπαγορεύσεως εἰς τὸν ἔμπορον ν' ἀφαιρῇ τὸ σῆμα τοῦ βιομηχάνου, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς ἐπικολλήσεως ἐπὶ τοῦ προϊόντος ἰδίου σήματος τοῦ ἐμπόρου.

Ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς προστασίας, ἐλήφθησαν ὡρισμένα μέτρα, ὡς: α) νὰ ζητῆται ἡ ἀνανέωσις ἐντὸς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς προστασίας, ἀντὶ τοῦ ἰσχύοντος μέχρι τοῦδε, νὰ ζητῆται μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς, β) ν' ἀπαγορεύηται ἡ χρῆσις τοῦ σήματος εἰς ἣν περίπτωσιν ἔπαυσε νὰ χρησιμοποιῇ τοῦτο πρὸς διάκρισιν τῶν προϊόντων της ἡ ἐπιχείρησις, ἥτις τὸ πρῶτον τὸ ἐχρησιμοποίησε, γ) νὰ μὴ δέχηται ὡς νόμιμον τὴν μεταβίβασιν, ἐφ' ὅσον δὲν μεταβιβάζεται συγχρόνως καὶ ἡ ἐπιχείρησις, ἥτις κατασκευάζει τὸ σχετικὸν ἐμπόρευμα, δεδομένου ὅτι ὁ νόμος δὲν προστατεύει μόνον τὸν δικαιοῦχον τοῦ σήματος, ἀλλὰ ἐπιδιώκει ἐν τῷ δημοσίῳ συμφέροντι νὰ παράσχῃ προστασίαν καὶ εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ εἴδους.

Τέλος, ὁ νόμος ἀναγνωρίζει ὅτι καὶ διὰ τῆς συσκευασίας ἐπιτυγχάνεται, ὡς καὶ διὰ τοῦ σήματος, ἡ διάκρισις τῶν προϊόντων ὡρισμένης ἐπιχειρήσεως.

Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Νόμου, κατηργήθησαν ὡρισμένοι Νόμοι καὶ Διατάγματα, ἰσχύοντες μέχρι τοῦδε.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΗΜΕΡΑΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Πολυζωγόπουλος ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον πρὸς τὰς περιφερειακὰς τριατατικὰς διευθύνσεις, τὰ ταχυδρομεῖα, κεντρικὰ καὶ λοιπὰ τριατατικὰ γραφεῖα τοῦ Κράτους

«Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον θὰ ὀργανώσῃ καὶ ἐφέτος, κατὰ τὴν 31ην Ὀκτωβρίου, τὸν ἑορτασμὸν τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας τῆς Ἀποταμιεύσεως, ὅστις, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, θὰ περιορισθῇ, λόγῳ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, εἰς τὰ σχολεῖα καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν ὀργάνωσιν νεολαίας.

Κατόπιν τούτου, αἱ ἐνέργειαι τῶν ἁρμοδίων ΤΤΤ ὑπαλλήλων, θὰ περιορισθοῦν εἰς τὰς μετὰ τῶν διευθυντῶν τῶν σχολείων καὶ μετὰ τῶν σχηματισμῶν τῆς νεολαίας συνεννοήσεις, διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἑορτασμοῦ συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς περυσινῆς ὑπ' ἀριθ. 129.433 ἐγκυκλίου ἡμῶν (Δελτίον ΤΤΤ ὑπ' ἀριθ. 19, σελ. 761).

»Ὅσοι ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ΤΤΤ ἐπιθυμοῦν, δύνανται διὰ διαλέξεών των νὰ ἀναπτύξουν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀποταμιεύσεως, ἰδίως κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον τῶν διεθνῶν περιπλοκῶν, ἀπαιτοῦσαν περισσοτέραν προσπάθειαν πρὸς περισυλλογὴν καὶ οἰκονομίαν, ὡς καὶ τὸν ρόλον τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, ὡς τοῦ ἰσχυροτέρου παράγοντος εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἀποταμιευτικοῦ κεφαλαίου προνοίας.

»Αἱ περιφερειακαὶ διευθύνσεις ΤΤΤ, οἱ ἐπιθεωρηταὶ ΤΤΤ καὶ οἱ ἐπιθεωρηταὶ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, παρακαλοῦνται ὅπως ἐποπτεύωσι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ καὶ ἀναφέρωσι σχετικῶς ἐν λεπτομερείᾳ».

Η ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΣΠΟΡΑ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς προϊσταμένας γεωργικὰς ὑπηρεσίας, παραγγέλει ὅπως ἀναφέρουν τὰς ὑπαρχούσας εἰς τὰς περιφερείας των ποσότητας σπόρου διὰ τὴν χειμερινὴν σποράν, προκειμένου νὰ ληφθοῦν μέτρα διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας.

Ἐκ παραλλήλου, ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κ. Καρανίκας, ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐπαρκείας τοῦ σπόρου γεωμήλων, διὰ τὸ ὁποῖον προσεχῶς θὰ συγκροτηθῇ εἰδικὴ σύσκεψις.

ΧΡΟΝΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ

Ἐν σχέσει σχέσει πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας τῶν καπνεργατῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὁ ὑφυπουργὸς κ. Δημητρᾶτος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐθν. Συνομοσπονδίας τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐλαττωματικὴ παραγωγὴ καπνοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, περιορισθεῖσα κατὰ τὰς στατιστικὰς εἰς 37.500.000 ὀκάδας ἔναντι 53.676.000 τοῦ 1937 καὶ 64.120.000 ὀκ. τὸ 1936, ἐπεφερεν, ὅπως προεβλέπετο, τὸν περιορισμὸν τῆς διαρκείας τῆς ἐργασίας τῶν καπνεργατῶν. Ὁ περιορισμὸς οὗτος ἀντιμετωπίσθη κατὰ τὸ δυνατὸν διὰ τῆς συστηματικωτέρας κατανομῆς τῶν καπνῶν εἰς τὰ ἀνεγνωρισμένα κέντρα κατεργασίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς παρεμποδίσεως τῆς χρησιμοποιήσεως ἐλευθέρων ἐργατριῶν καὶ ἐργατῶν, ἐξαιρέσει ἀτολύτως ἐξηκριβωμένων περιπτώσεων ἀνάγκης.

Διὰ τῶν μέτρων τούτων ἐξησφαλίσθη ἐννεάμηνος ἐργασία εἰς τοὺς καπνεργάτας Θεσσαλονίκης, Πειραιῶς, Ἀγρινίου καὶ Σάμου καὶ ὀκτάμηνος εἰς τοὺς καπνεργάτας Καβάλλας.

ΝΟΜΟΣ 1984 ΤΟΥ 1939 ΠΕΡΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Διὰ τοῦ δημοσιευθέντος ἀνωτέρω Νόμου, καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς χρησιμοποιήσεως ὅλων τῶν δυνάμεων καὶ ὅλων τῶν πόρων τῆς Χώρας, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Πρὸς τοῦτο, ἐκτὸς τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστρατεύσεως, κηρύσσεται καὶ πολιτικὴ ἐπιστράτευσις, διεπομένη ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου, διὰ τῶν ὁποίων ὁρίζονται συγχρόνως καὶ τὰ ὄργανα προπαρασκευῆς τῆς πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως.

Ἡ προπαρασκευὴ καὶ λῆψις τῶν ἀποφάσεων περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον, ἀνατίθεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, συμβουλευτικὸν δὲ ὄργανον αὐτοῦ ὁρίζεται τὸ «***Συμβούλιον Πολιτικῆς Ἐπιστρατεύσεως***», ἀποτελούμενον ἀπὸ μόνιμα καὶ ἔκτακτα μέλη.

Μόνιμα μέλη τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἐκπρόσωποι τῶν ἐπιτελείων στρατοῦ καὶ ὅλων τῶν ὑπουργείων. Ἔκτακτα δέ, τὰ ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καλούμενα πρόσωπα, εἰδικότητος ἀναλόγου, πρὸς τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα.

Τὸ Συμβούλιον Πολιτικῆς Ἐπιστρατεύσεως, ὡς ὄργανον μελέτης καὶ Συμβουλευτικον τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, καταρτίζει σχέδια ἐπιστρατεύσεως, πασῶν τῶν ἄλλων, πλὴν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ Ἔθνους, ὡς ἐπίσης, σχέδια ἠθικῆς καὶ φυσικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν πολιτῶν καὶ δὴ τῆς νεολσίας, σχέδια ἀναπτύξεως τῆς παραγωγῆς, συλλογῆς καὶ διανομῆς οὐσιωδῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων καὶ εἰδῶν διατροφῆς, ἐξελίξεως τῶν βιομηχανικῶν κλάδων τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἄμυναν, ἐξελίξεως καὶ βελτιώσεως ὁλοκλήρου τοῦ συγκοινωνιακοῦ δικτύου καὶ ὀργανώσεως τῆς ἐν γένει κατὰ τὸν πόλεμόν οἰκονομικῆς λειτουργίας τῆς χώρας, σχέδια χρησιμοποιήσεως ἐν ἐπιστρατεύσει τῶν μὴ στρατευομένων, τῶν ἀπαλλαγέντων τῆς στρατεύσεως πολιτῶν καὶ τῶν γυναικῶν, σχέδια προπαγάνδας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἐσωτερικῷ καὶ τέλος, οἰκονομικῆς περιθάλψεως τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα καλουμένων.

Πρὸς συντονισμὸν τῶν προσπαθειῶν τῶν ἀφορωσῶν τὸν ἐν γένει ἀνεφοδιασμὸν τῆς χώρας, δύναται νὰ συγκροτηθῇ, ἀποφάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, Ἀνωτάτη Ἐπιτροπὴ Ἀνεφοδιασμοῦ τῆς χώρας, ἀποτελουμένη ἐξ Ὑπουργῶν καὶ Ὑφυπουργῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων ἀνατίθεται εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, ἕκαστον τῶν ὁποίων, ἀποφάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀναλαμβάνει τὴν μελέτην καὶ ἐξασφάλισιν ἐν ἐπιστρατεύσει ὡρισμένων ἐκ τῶν ἀπαιτουμένων εἰδῶν διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἄμυναν.

Διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς χώρας ἐν καιρῷ πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως, καθορίζεται διοικητικὴ περιφέρεια ὁ Νομός. Παρ' ἑκάστῃ νομαρχίᾳ, λειτουργεῖ ἴδιον γραφεῖον πολιτικῆς ἐπιστρατεύοεως, πρὸς ἑτοιμασίαν καὶ ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μέτρων, ὁ Νόμος ὁρίζει ὅτι, δι' ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων, δύνανται νὰ ἀνατίθενται εἰς ὡρισμένα πρόσωπα ἐργασίαι, σχέσιν ἔχουσαι, μὲ τὴν προπαρασκευὴν τῆς πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως. Ὁμοίως δύνανται νὰ καλοῦνται διάφορα πρόσωπα ὅπως συμμετέχωσιν εἰς ἐκπαιδευτικὰς συγκεντρώσεις ἢ ἀσκήσεις.

Αἱ ὑπηρεσίαι τῶν καλουμένων ἀνωτέρω προσώπων, προσφέρονται τιμητικῶς ἀμισθί. Διὰ τοὺς παραλείποντας ἢ δυστροποῦντας νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις, καθορίζονται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Νόμου αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναί.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

117 ***Καταστήματα ἐν Ἑλλάδι, 6 καταστήματα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ (ἐν Ἀγγλίᾳ Αἰγύπτῳ καὶ Κύπρῳ).***

Ὀργανισμὸς ἱδρυθεὶς ὑπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY

205 West 33rd Street—NEW YORK

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

23 Σεπτεμβρίου

Κατόπιν Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, περιορίζεται ἡ κυκλοφορία τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων.

24 Σεπτεμβρίου

Τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως τῆς Θεσ)νίκης παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

26 Σεπτεμβρίου

Τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἐμπ. Ναυτιλίας καθώρισεν εἰδικὰ ἐπιδόματα διὰ τὰ πληρώματα τῆς Ἑλληνικῆς φοριηγοῦ ναυτιλίας, τὰ διαπλέοντα ἐπικινδύνους ζώνας.

30 Σεπτεμβρίου

Ὁρίζονται νέαι τιμαὶ βάμβακος διὰ τὴν προστασίαν τῶν παραγωγῶν.

1 Ὀκτωβρίου

Ἐπιβάλλεται φορολογία ἐπί τινων εἰδῶν πολυτελείας καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων, λόγῳ τῆς κρίσεως, κερδῶν.

2 Ὀκτωβρίου

Ἤρχισεν ἡ ἀπόλυσις τῶν κληρωτῶν τῆς κλάσεως 1937β.

4 Ὀκτωβρίου

Διὰ νόμου ἐλήφθησαν μέτρα ἀντιμετωπίσεως τῶν κινδύνων ἀνεργίας λόγῳ τῆς διεθνοῦς κρίσεως.

6 Ὀκτωβρίου

Ἀρχίζουν οἱ Βαλκανικοὶ Ἀθλητικοὶ ἀγῶνες ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ σταδίῳ μὲ συμμετοχὴν Τούρκων, Ρουμάνων καὶ Γιουγκοσλαύων ἀθλητῶν.

9 Ὀκτωβρίου

Δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου ρυθμίζονται τὰ ζητήματα τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπιστρατεύσεως τῆς Χώρας.

18 Ὀκτωβρίου

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐξ Ὑπουργῶν Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Ἐφοδιασμοῦ, εἰς δηλώσεις του λέγει, ὅτι ἐξησφαλίσθη ἡ ἐπάρκεια τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, διὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας.

19 Ὀκτωβρίου

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐκφωνεῖ βαρυσήμαντον λόγον πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ λέγει μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅτι «τὸ Κράτος μετέχει ἐνεργῶς εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδίων, διὰ νὰ τὰ καταστήσῃ χρήσιμα μέλη τῆς κοινωνίας»,

21 Ὀκτωβρίου

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κηρύσσει, τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων τῆς Γεωργικῆς Συνεταιριστικῆς Σχολῆς.

22 Ὀκτωβρίου

Εἰς τὰς ἐφημερίδας δημοσιεύεται ἔκκλησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῶν μαθητικῶν συσσιτίων.

25 Ὀκτωβρίου

Λίαν προσεχῶς ἀρχίζουν ἐν Ἀγκύρᾳ αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς Ἐμπορικῆς Συνθήκης.

26 Ὀκτωβρίου

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων λαμβάνονται διάφορα μέτρα, πρὸς περιορισμὸν τῆς καταναλώσεως τοῦ ἀκαθάρτου πετρελαίου.

27 Ὀκτωβρίου

Ἀγγέλεται ὅτι τὸ ἐπιβατικὸν «Ἀμβρακία» ἐναυάγησε παρὰ τὴν Αἰδηψόν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

23 Σεπτεμβρίου

Ἡ Βαρσοβία ἐξακουλεῖ νὰ ἀνθίσταται.

25 Σεπτεμβρίου

Οἱ Ρῶσσοι προβαίνουν εἰς διανομὴν τῶν μεγάλων γαιοκτησιῶν ἐν Πολωνίᾳ

26 Σεπτεμβρίου

Τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα τῆς Γαλλίας διαλύεται διὰ νόμου.

27 Σεπτεμβρίου

Ἡ Βαρσοβία συνθηκολογεῖ. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἐσθονίας ἀποδέχεται τὰς ἀξιώσεις τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας.

28 Σεπτεμβρίου

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας ὑποβιβάζει τὸν τόκον προεξοφλήσεως, ἀπὸ 4 εἰς 3 ο]ο.

29 Σεπτεμβρίου

Ὑπογράφεται μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρωσσίας, συμφωνία περὶ διανομῆς τῆς Πολωνίας. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία δηλοῦν, ὅτι θὰ συνεχίσουν τὸν πόλεμον καὶ μετὰ τὴν Γερμανορωσσικὴν συμφωνίαν.

1 Ὀκτωβρίου

Ὁ Γερμανὸς Καγκελάριος Χίτλερ, παρασκευάζων «ἐπίθεσιν εἰρήνης» καλεῖ εἰς Βερολῖνον τὸν Ἰταλὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς συνεννόησιν.

3 Ὀκτωβρίου

Ὁ ἄγγλος πρωθυπουργὸς εἰς μακρὸν λόγον του, ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, δηλοῖ, ὅτι οὐδεμία ἀπειλὴ δύναται νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν καὶ τὴν Γαλλίαν νὰ ἐγκαταλείψουν τοὺς σκοποὺς, τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἀναληφθέντος ἀγῶνος.

4 Ὀκτωβρίου

Ὁ Γάλλος Πρωθυπουργὸς δηλοῖ, ὅτι ἡ Γαλλία ἀρνεῖται νὰ ὑποκύψῃ πρὸ τῆς βίας καὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ τετελεσμένου γεγονότος.

Τὰ Βαλτικὰ Κράτη ὑφίστανται πίεσιν ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, ὅπως προβοῦν εἰς παραχωρήσεις πρὸς αὐτήν. Ἐν Μόσχᾳ ὑπογράφεται σύμφωνον μεταξὺ Γωσσίας καὶ Λεττονίας.

6 Ὀκτωβρίου

Ὁ Γερμανὸς Καγκελάριος, ὁμιλῶν εἰς τὸ Ραϊχσταγ, προτείνει ὅπως συγκληθῇ διεθνὴς συνδιάσκεψις εἰρήνης, ἀφοῦ προηγουμένως παύσουν αἱ ἐχθροπραξίαι.

7 Ὀκτωβρίου

Αἱ σχέσεις μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Φινλανδίας ἐκτραχύνονται.

Ἡ Γιουγκοσλαυία καὶ Οὐγγαρία συμφωνοῦν νὰ μειώσουν τὰς ἐνόπλους δυνάμεις των.

9 Ὀκτωβρίου

Γερμανικὴ ἐμπορικὴ ἀποστολὴ φθάνει εἰς Μόσχαν.

10 Ὀκτωβρίου

Γαλλικὸν πολεμικόν, ἐκτελοῦν περιπολίαν, ἐβύθισε γερμανικὸν ὑποβρύχιον.

11 Ὀκτωβρίου

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας ἐξεφώνησε λόγον, εἰς ἀπάντησιν τοῦ λόγου τοῦ κ. Χίτλερ εἰπών, ὅτι «ἡ Γαλλία δὲν ἔχει πλέον οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Χίτλερ καὶ θὰ ἀγωνισθῇ μέχρις ἐπικρατήσεως τῶν σκοπῶν, δι' οὓς κατῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον». Ἀφ' ἑτέρου ὁ Γερμανὸς Καγκελάριος εἰς νέον λόγον του δηλοῖ, ὅτι ἐὰν αἱ περὶ εἰρήνης προτάσεις του δὲν γίνουν δεκταὶ ὁ γερμανικὸς λαὸς θὰ πολεμήσῃ μέχρι ἐσχάτων.

12 Ὀκτωβρίου

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Μεγ. Βρεττανίας ἐξεφώνησε βαρυσήμαντον λόγον εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξέθεσε τὰς,τῆς μέχρι τοῦδε στρατιωτικῆς προσπαθείας τῆς Ἀγγλίας.

13 Ὀκτωβρίου

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας ἀπηύθυνε πρόσκλησιν, πρὸς τοὺς Βασιλεῖς τῆς Δανίας καὶ Νορβηγίας καθὼς καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρου τῆς Φινλανδίας, ὅπως συνέλθουν εἰς Στοκχόλμην πρὸς σύσκεψιν.

Τὸ ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον ἀναγγέλλει, ὅτι ἐβυθίσθησαν τρία ἀκόμη γερμανικὰ ὑποβρύχια.

14 Ὀκτωβρίου

Τὸ ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον ἀνήγγειλε τὸν τορπιλλισμὸν τοῦ θωρηκτοῦ «Βασιλικὴ Δρῦς». Ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἐν Λονδίνῳ κ. Μπαστιανίνι φθάνει εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν.

14 Ὀκτωβρίου

Γερμανικὰ ἀεροπλάνα ἐπιτίθενται κατὰ τῆς ναυτικῆς βάσεις τοῦ Ἐδιμβούργου.

17 Ὀκτωβρίου

Ὁ Τοῦρκος Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναχωρεῖ ἐκ Μόσχας, χωρὶς νὰ ἐπιτευχθῇ συνεννόησις μεταξὺ Τουρκίας καὶ Σοβιετικῆς Ρωσσίας.

18 Ὀκτωβρίου

Διάσκεψις τῶν τεσσάρων Σκανδιναυϊκῶν Κρατῶνἐν Στοκχόλμῃ.

19 Ὀκτωβρίου

Ἐν Ἀγκύρᾳ ὑπογράφεται μεταξὺ Τουρκίας ἀφ' ἑνὸς καὶ Μ Βρεττανίας καὶ Γαλλίας ἀφ' ἑτέρου, συνθήκη ἀμοιβαίας βοηθείας.

21 Ὀκτωβρίου

Εἰς νέον λόγον του ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Μεγ. Βρεττανίας λέγει ὅτι «ἡ Ἀγγλία θὰ πολεμήσῃ μέχρι τελείας καταστροφῆς τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ»

22 Ὀκτωβρίου

Ἐν Βερολίνῳ, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Χίτλερ, συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ τοπικοὶ ἡγέται καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος τῆς Γερμανίας.

23 Ὀκτωβρίου

Εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐσχηματίσθη νέα Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Κιοσεϊβάνωφ.

24 Ὀκτωβρίου

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας, εἰς λόγον του ἐκφωνηθέντα εἰς τὸ Ντάντσιχ, λέγει ὅτι «ἡ Γερμανία θὰ διεξαγάγῃ, δι' ὅλων τῶν δυνάμεών της τὸν πόλεμον καὶ τρέφει ἀκλόνητον πεποίθησιν εἰς τὴν νίκην». Ἐπίσης ἐδήλωσε μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅτι ἡ Γερνανία δὲν ἔχει καμμίαν ἄλλην ἀπολύτως διεκδίκησιν.

25 Ὀκτωβρίου

Διαλύεται ἡ Βουλγαρικὴ βουλὴ καὶ προκηρύσσονται νέαι ἐκλογαί·

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ 30 Ἀπριλίου 1939

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		Δραχμαὶ
Ταμεῖον καὶ διαθέσιμα παρὰ Τραπέζαις		1.450.735.21
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων		1 572.646.05
Ὁμολογίαι δανείων Ἐθνικῶν πρὸς νομικὰ πρόσωπα καὶ Μετοχαὶ		67.606.675.30
Ἀδιάθετοι ὁμολογίαι μεταβιβασθέντων λαχειοφόρ. Δανείων Ἐθν. Τραπέζης		29.081.?47.79
Ἀπαιτήσεις ἀπαρτίζουσαι τὸ κάλυμμα κτηματικῶν ὁμολογιῶν εἰς £ :		
α) Δάνεια ἐπὶ ὑποθ. £ :	1.453.813. 3. 1	
β) Δάν. πρὸς νομ. πρ. ἐπ' ἐκχωρ. προσ. »	2.024.280.15.10	
γ) Λήξ. τοκοχ. δόσ. »	467 207. 6.9	
Ὁμοῦ »	3.945.301. 5. 8	1.479.487.981.13
Κτηματικαὶ ὁμολογίαι εἰς λίρας		211.538.772.80
Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ πρὸς νομικὰ πρόσωπα ἐπ' ἐκχωρήσ. προσόδ.		667.682.788.40
Ἀπαιτήσεις ἐκ μεταβιβάσεως παρὰ τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος		231.256.944.80
Κατάστημα Τραπέζης, ἐγκαταστάσεις καὶ Κτήματα Τραπέζης		43.867.076.55
		2.693.544.868.03

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		Δραχμαὶ
Κεφάλαιον Μετοχικὸν		80.000.000.—
Κεφάλαια Ἀποθεματικὰ		43.000.000.—
Πρόβλεψις πρὸς ἀντίκρυσιν διαφορᾶς ἐκδόσεως ὁμολογιῶν εἰς Λίρας		33.450.813.—
Καταθέσεις :		
α) Ἐν Ὄψει		12.508.947.18
β) Δεσμευμέναι		279.125.699.29
Ἀνοικτοὶ λ]σμοὶ παρὰ Τραπέζαις ἐν Ἑλλάδι		88.313.471.87
Κτηματ. ὁμολογίαι εἰς £ :		
Ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ὁμολογιῶν . . £	4.677.000. 0. 0	
Μεῖον διαφ. τιμ. ἐκ »	415.350.17. 0	
Ὑπόλοιπον »	4.261.649. 3. 0	1.598.118.431.25
Λαχειοφ. Δάνειον δρχ.150 ἐκ 5ο]ο 1939		150.000.000
Ὑποχρεώσεις ἐκ μεταβιβάσεως παρὰ τῆς Ἐθν. Τραπένης τῆς Ἑλλάδος		362.627.622.—
Ληξιπρόθεσμοι ὑποχρεώσεις καὶ τόκοι		14.630.538.62
Διάφοροι Ρδγαριασμοὶ		31 769.344.82
		2.693.544.868.03

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαίου 1939.

Ὁ Ὑποδιοικητὴς Γ. ΙΑΤΡΟΥ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γεν. Λογιστηρίοτ Κ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1939

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		
1. Χρυσὸς καὶ ἐξωτ. συνάλλαγμα	Δρχ.	3.563.269.744.88
2. Δάνεια Δημοσίου εἰς συνάλλαγμα	»	122.872.668.30
3. Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	»	—
4. Κερματικὰ Ἑλληνικὰ νομίσματα	»	158.684.231.50
5. Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ :		
I. Ἐμπορικαὶ συν)καὶ καὶ γραμμάτια	Δρχ. 483.210.532.35	
II. Γραμμάτια Δημοσίου	» 347.632.536.15	830.843.068.50
6. Πιστώσεις :		
I. Πληρωτέαι εἰς δραχμάς :		
α' Ἕλλην Δημόσ. Λ)σμὸς Συγ. Ἐσόδ. πληρωμ.	Δρχ. 8 232.502.394.71	
β' Ἕτεραι	» 4.401.051.588.11	
II. Πληρωτέαι εἰς ἐξωτ.συνάλ.	12.633.553.982.— —	Δρχ.12.633.553.982.82
7. Χρέος τοῦ Δημοσίου	»	4.083.629.682.40
8. Επενδύσεις	»	4.083.440.376.80
9. Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις	»	483.553.855.80
10. Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ	»	940.163.247.11
	Δρχ.	23.249.535.025.91

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
11. Κεφάλαιον καταβεβλημένον	Δρχ.	400.000.000—
12. Ἀποθεματικά :		
I. Πρόβλεψις συμφ. ἄρθ. 71 Κατασ.	Δρχ. 34.377.950.—	
II. Τακτικὸν ἀποθεματικὸν	» 131.900.000.— »	166.277.950.—
13. Τμῆμα Τακτικοῦ Ἀποθεματικοῦ εἰς ἀντίκρυσμα ἀποσβεννυμένου μέρους τῆς ἐκ £ ζημίας, συμφώνως Ν. 5305	»	30.000.000.—
14. Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ	»	10.346.694.300.—
15. Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμάς :		
I. Λογαριασμοὶ τρεχούμενοι καὶ καταθέσεων		
α' Δημοσίου	Δρ. 382.782.253.78	
β' Τραπεζῶν	» 184.621.854.55	
γ' Κατ. Δ.Ο.Ε.	» 8 587.478.050.27	
δ' Ἕτεροι λογαριασμοὶ	» 1.218.374.818.71	Δρ. 10.373 256.977.31
II. Γραμμάτια καὶ τραβηκτικαὶ ὄψεως	» 79.451.031.35	» 10.452.708.008.66
16 Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσόν :	Δρχ. 381.636.318.20	381.636.183.20
17. Ἕτεραι ὑποχρεώσεις		» 1.472.218.49.405
		Δρχ. 23.249.535.025.91

Προεξοφλητικὸς τόκος 6 %

Ὁ Διοικητὴς ΚΥΡ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ

Ὁ Τμηματάρχης τοῦ Γεν. Λογιστηρίου ΣΤΥΛ. ΖΩΓΡΑΦΑΚΗΣ